

לעילוי נשמת

אאמו"ר ר' יודא ב"ר חלקי'ה זצ"ל
אמי מורתי נעמי בת ר' יוסף ע"ה הכ"מ
חמי הרב הדיין חיים ב"ר יודא חובארה זצ"ל
חמותי מרת שושנה ב"ר שמעון ע"ה
גיסי ר' שלום ב"ר חיים זצ"ל
גיסי הרב ציון בן הרב חיים זצ"ל
אחותי מלכה בת יודא ע"ה
אחותי אהובה בת יודא ע"ה

לתפארת אחינו המגורשים מנחלת אבותינו בחבל עזה ובצפון השומרון.
יהי רצון שיתקיים בהם ובנו הפסוק: "ושבו בנים לגבולם" (ירמיה, ל"א:י"ז)

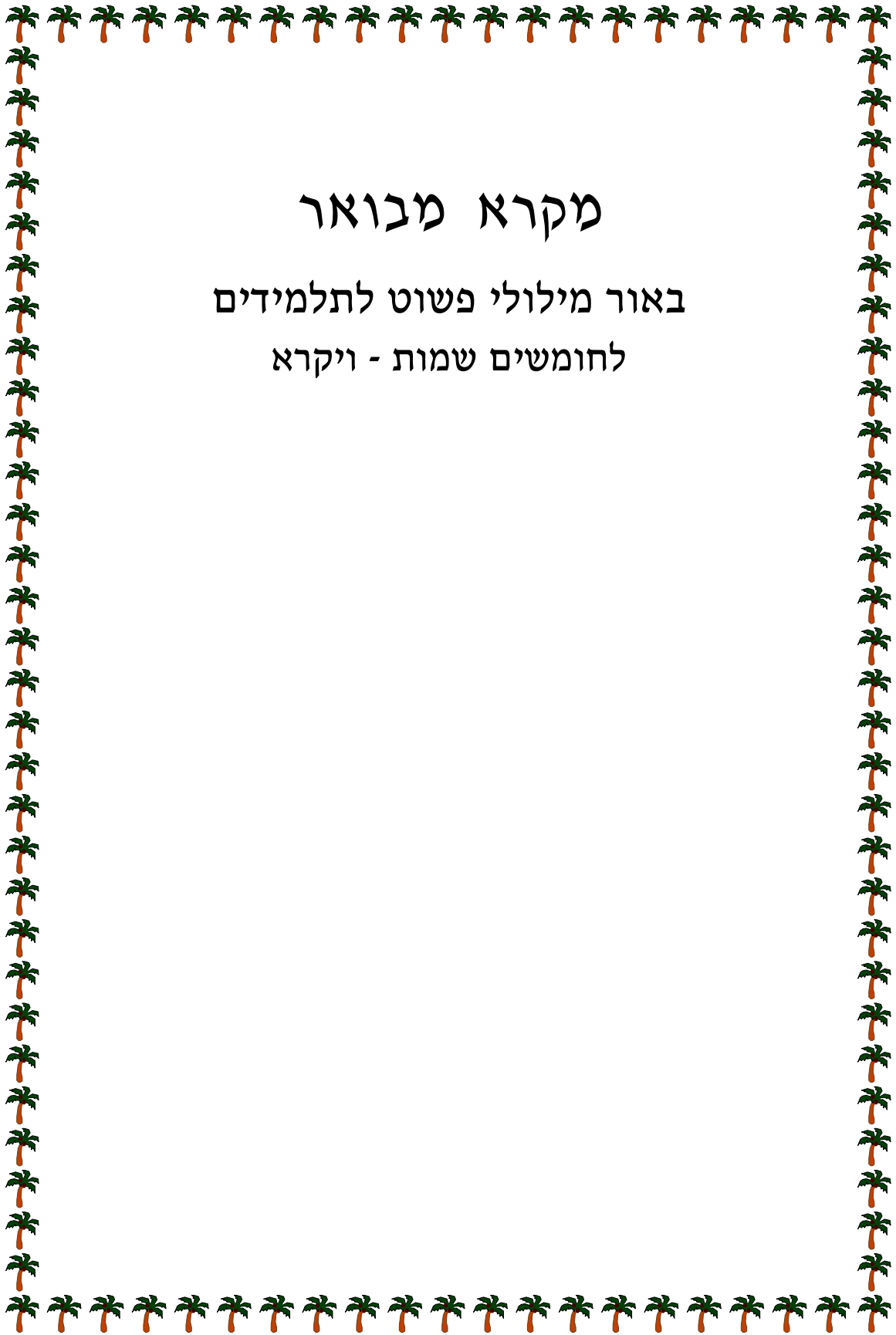
כל הזכויות שמורות
אין לצלם או להעתיק בכל דרך שהיא ללא רשות בכתב
(גם לא צילומים בודדים)

יצחק עמראני, טלפון: 02-9961698
הדפסה שלישית – אלול התשע"א, בע"ה

גרפיקה שער: ש. משרקי
הדפסה: דפוס איכות – נתנאל פלג 04-8202828

אודה לכל מי שיפנה תשומת ליבי בענין החוברת
ע"פ הכתובת:

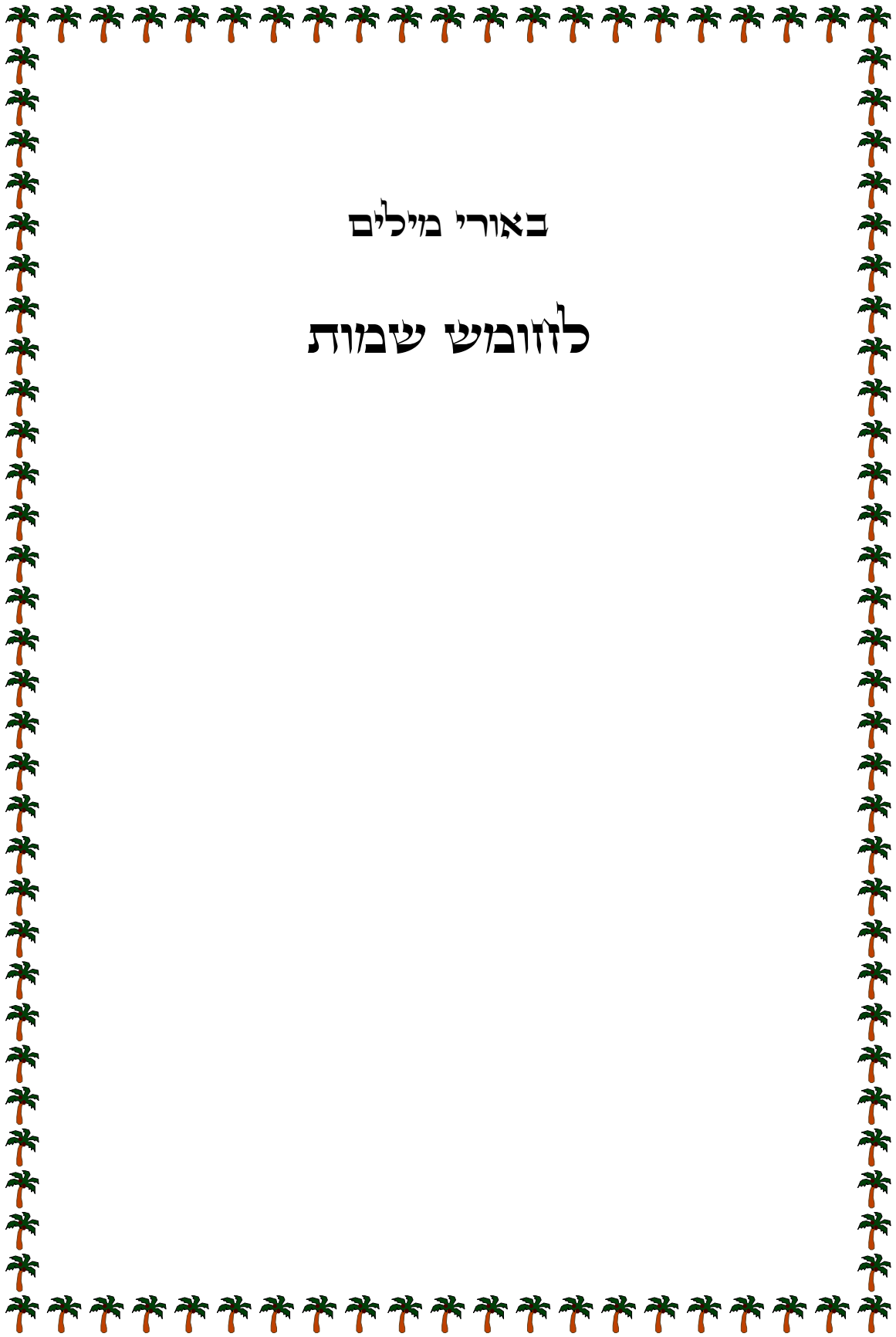
יצחק עמראני
ת.ד. 1101
קרית ארבע 90100

מקרא מבואר

באור מילולי פשוט לתלמידים

לחומשים שמות - ויקרא

באורי מיכלים
לזזוביש שמוות

פרשת שבוע

פרק א'

מס' מסי	הביאור	המלה	פרק : פסי
1	עם יעקב	את יעקב	א : א
2	איש ומשפחתו	איש וביתו	
3	תולדותיו, צאצאיו	יצאי ירד יעקב	א : ה
4	ילדו	פרו	א : ז
5	נולדו הרבה כמו שרצים	וישרצו	
6	נעשו חזקים	ויעצמו	
7	הארץ נתמלאה מהם	ותמלא הארץ אתם	
8	לא הכיר את הטובה שעשה למצרים	לא ידע	א : ח
9	גדול מאד במספרו מאתנו	רב ועצום ממנו	א : ט
10	בואו נחשוב עליהם רעה ("הבה" – לשון הזמנה וזירוז)	הבה נתחכמה לו	א : י
11	שמה, אולי	פן	
12	אם תהיה	כי תקראנה	
13	יצא מתוכנו ויצטרף לאויבנו	ועלה מן הארץ	
14	שרים הממונים על עבודת כפיה	שרי מסים	א : יא
15	עבודות כפיות (לשאת משאות כבדים)	בסבלתם	
16	מחסנים (מזון וציוד לצבא)	ערי מספנות	א : יא
17	באותה מדה שעינו אותו כך התרבה מאד	כן ירבה וכן יפריץ	א : יב
18	קצו, מאסו בחייהם	ויקצו	
19	עבודה קשה המפרכת את הגוף	בפריץ	א : יג
20	ציערו אותם על ידי עבודה קשה	וימדרו את חייהם	א : יד
21	ללוש טיט ולעשותו לבנים	בחמר ובלבנים	
22	בשעה שאתן מילדות	בילדכן	א : טז
23	מושב היולדת	האבנים	
24	עליכן להמית אותו	והמתן	

25	הניחו אותה בחיים	וְחִיָּה	א : טז
26	יראו, פחדו	וַתִּירָאן	א : יז
27	החיו, לא המיתו	וַתְּחִיֵּינן	
28	בריאות וזריזות ללדת ואינן נזקקות למילדות	חַיֹּת הֵנָּה	א : יט
29	לפני	בְּטָרֵם	
30	הטיב	וַיִּטֵּב	א : כ
31	התרבה	וַיִּרְבֵּ הָעָם	
32	התעצמו, התרבו מאד	וַיַּעֲצְמוּ	
33	משפחות מכובדות	וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים	א : כא

פרק ב'

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
24	נשא לאשה	וַיִּקַּח אֶת בַּת לֹוִי	ב : א
25	ראתה	וַתִּרְא	ב : ב
26	מיוחד במראהו, הבחינה בו תכונה מיוחדת לטובה	טוֹב הוּא	
27	הצפינה אותו, החביאה	וַתִּצְפְּנֵהוּ	
28	חודשים	יָרְחִים	ב : ג
29	להצפין, לשמור אותו בסתר	הַצְּפִינוּ	
30	צמח הקרוי פפירוס, סוג של עשב גבוה הגדל בביצות במצרים	גִּמְא	
31	ציפתה אותה בתערובת של חמר וזפת שלא יחדרו המים	וַתַּחְמְרֶהָ	
32	זפת האדמה בצבע חום-שחור, מצוי הרבה בים המלח, עיין בראשית י"א:י"ג	חֲמָר	
33	חומר שחור ודביק הנעשה משרף עצים, נוזלי	זָפֶת	
34	צמח שגדל על גדות נחלים וביצות, בעל עלים גדולים ורחבים (קני-סוף)	סוּף	

35	התיצבה, עמדה, המתינה	וְתִצַּב	ב : ד
36	לדעת	לְדַעַה	ב : ד
37	שלחה, הושיטה	וְתִשְׁלַח	ב : ה
38	אמה שלה, שפחתה	אִמָּתָהּ	ב : ה
39	חמלה, ריחמה	וְתַחַמַּל עָלָיו	ב : ו
40	נערה	עַלְמָה	ב : ח
41	קחי	הִילִיכִי	ב : ט
42	משיתי אותו, הוצאתיו	מִשִּׁיתִּהוּ	ב : י
43	בקושי העבודה שלהם	בְּסִבְלָתָם	ב : יא
44	לכל הכיוונים	כָּה וְכָה	ב : יב
45	הטמין אותו, קבר, כיסה אותו בחול	וַיִּטְמְנֵהוּ	ב : יב
46	רבים	נְצִים	ב : יג
47	רע שלך, חבר	רֵעֶךָ	ב : יג
48	מי שם אותך, מינה אותך	מִי שָׂמְךָ	ב : יד
49	האם אתה מתכוון להרוג אותי	הֲלֹהֲרַגְנִי אַתָּה אֹמֵר	ב : יד
50	ביקש, רצה להרוג	וַיִּבְקַשׁ לְהַרְגֵּךְ אֶת מֹשֶׁה	ב : טו
51	מנהיג	וּלְכֹהֵן מִדִּין	ב : טז
52	העלו מים בדלי	וְתִדְלָנָהּ	ב : טז
53	שקתות, שוקת= מקום מיוחד לבהמות לשתות, הנבנה סמוך לבאר המים	הַרְהָטִים	ב : טז
54	הושיען, הציל אותן	וַיִּוֹשַׁעַן	ב : יז
55	השקה (פועל מקוצר)	וַיִּשְׁקֶן	ב : יז
56	מיהרתן לבא	מִהֲרַתָּן בֹּא	ב : יח
57	איה הוא, היכן הוא	וְאֵי	ב : כ
58	קראנה (פועל מקוצר), צווי לנוכחות	קְרֹאֵן	ב : כ
59	הואיל, הסכים	וַיִּוְאֵל	ב : כא
60	זרה	נְכַרְיָהּ	ב : כב
61	בשנים הרבות	בַּיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם	ב : כג
62	נאנחו מן הסבל, אנחה= קול כאב	וַיִּאֲנָחוּ	ב : כג
63	זעקו, התפללו	וַיִּזְעְקוּ	ב : כג
64	עלתה השועה שלהם, התפילה מתוך כאב	וְתַעַל שְׁוַעְתָּם	ב : כג
65	נאקה= אנחת כאב מתוך עבודה גדולה מדי	נֶאֱקָתָם	ב : כד

66	עם אברהם	אֶת אַבְרָהָם	
67	ראה וידע את העוול שעושים לבני-ישראל והחליט לעזור להם	וַיֵּדַע אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיֵּדַע אֱלֹהִים	ב : כה

פרק ג'

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
68	הנהיג, הוליך	וַיַּנְהִיג	ג : א
69	מקום מרעה	מִדְבָּר	
70	המשיך להתרחק מהיישוב אחרי מקום מרעה	אֶחָר הַמִּדְבָּר	
71	שלהבת	בְּלַבַּת אֵשׁ	ג : ב
72	שיח קוצני	סִנְהָ	
73	לא נאכל ע"י האש, האש אינה מכלה את השיח	אֵינָנוּ אֹכְלִים	
74	דיבר אל עצמו	וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה	ג : ג
75	אפנה לגשת	אֶסְרֶה נָא	
76	השיב : אני מוכן להקשיב ולעשות את רצונך	וַיֹּאמֶר הַנְּנִי	ג : ד
77	עד הנה	הַלֵּם	ג : ה
78	חלוץ נעליך	שֶׁל נַעְלֶיךָ	
79	מפני שהיה פוחד להסתכל במראה התגלות ה'	כִּי יֵרָא מִהֵבִיט אֶל הָאֱלֹהִים	ג : ו
80	סבל וצער	עָנִי	ג : ז
81	הנוגשים שלו, נוגש= איש מצרי הממונה ע"י פרעה להשגיח על ביצוע העבודה ולרדות בעובדים ע"י הכאה וכדו'	נִגְשָׁיו	
82	אני מבין את מכאוביו.	כִּי יֵדַעְתִּי אֶת	

	(מכאוביו= הכאבים שלו)	מְכַאֲבֵיו	
83	לשון טיפטוף, קילוח, זרימה	זָבַת	
84	החלטתי לרדת, כלומר להתערב במה שנעשה ולהציל אותם (ע"י ניסים ומכות) משלטון הרשע של מצרים	וְאַרְדּוּ לְהַצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם	ג : ח
85	להוציא את העם	וְלִהְעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ הַהִוא	
86	מליצה, להביע את פוריות הארץ : כאילו חלב הצאן והבקר והדבש (המיץ המתוק של ענבים, תאנים, תמרים) נוטף מן הארץ מרוב.	זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ	ג : ח
87	את העבודה היתרה שמעבידים אותם בפרך	הַלְחֵץ	ג : ט
88	אינני מתאים לשליחות הזאת	מִי אֲנִי	ג : יא
89	אעזור לך	כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ	ג : יב
90	סימן (כלפי בני ישראל)	אוֹת	
91	כאשר אומר להם	וְאָמַרְתִּי לָהֶם	ג : יג
92	אם יאמרו לי	וְאָמְרוּ לִי	
93	איהיה אתכם, אושיע אתכם בכל פעם	אֶהְיֶה	ג : יד
94	זהו השם בו אני מתגלה תמיד	זֶה שְׁמִי לְעֹלָם	ג : טו
95	כך יקראו לי בני-אדם בהזכירם אותי	וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דָּר	
96	זכרתי (כדי לקיים הבטחה)	פָּקַד פְּקֻדֹתַי	ג : טז
97	את העוול שעושים לכם המצרים	הָעֲשׂוּי לָכֶם	
98	מצב הסבל והעינוי שבני ישראל נמצאים במצרים	עֲנֵי מִצְרַיִם	ג : יז
99	התגלה	נִקְרָה	ג : יח
100	לא ירשה לכם מלך מצרים ללכת, ואפילו אם אנהג בו ביד חזקה (רמב"ן)	לֹא יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהִלָּךְ	ג : יט
101	דברים היוצאים מגדר הרגיל	נִפְלְאוֹתַי	
102	בקרב מצרים	בְּקִרְבּוֹ	ג : כ
103	אני אביא עליו מכות בהשגחתי המיוחדת	וְשִׁלַּחְתִּי אֶת יָדִי	

104	אעשה שיהיה העם מוצא-חן בעיני המצרים	וְנָתַתִּי אֶת חֵן הָעַם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם	ג : כא
105	ללא כלום	רִיקָם	
106	תשאל, כלומר, תבקש משכנתה שתתן לה (רמב"ן)	וְשָׁאַלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ	ג : כב
107	שכנתה הגרה באותו הבית	וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ	ג : כב
108	תנצלו, תרוקנו (תרגום אונקלוס)	וְנִצַּלְתֶּם	

פרק ד'

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
99	הרי	הִנֵּן	ד : א
100	מקל הרועים	מִטָּה	ד : ב
101	נס, ברח	וַיִּנָּס	ד : ג
102	תפוס בזנבו	וַיֶּאֱחַז בְּזַנְבּוֹ	ד : ד
103	נהיה, הפך מטה בכף ידו	וַיְהִי לְמִטָּה בְּכַף יָדוֹ	
104	הכנס	הֵבֵא	
105	בחיק שלך, חיק= מקום בין הזרוע לחזה	בְּחִיקְךָ	ד : ו
106	נגועה במחלת צרעת שבה העור נראה לבן	מִצְרַעַת כְּשִׁלְג	
107	חזרה, חזרה להיות כבשרו, בריאה	שָׁבָה	
108	למשמעות	לְקַל	ד : ח
109	איש הרגיל לדבר לפני קהל, או בפני גדולים	אִישׁ דְּבָרִים	ד : י
110	כלומר מעולם, אף-פעם-לא	גַּם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלָשָׁם	
111	כבד, קשה לי לדבר	כְּבֹד פִּי וְכְבֹד לְשׁוֹן	
112	מי נותן לאדם כוח הדיבור (הלא ה') שאלה רטורית	מִי שֵׁם פִּי לְאָדָם	ד : יא
113	מי שרואה בעיניו	פָּקַח	
114	אעזור לך לדבר את הדברים הנכונים	אֶהְיֶה עִם פִּיךָ	ד : יב

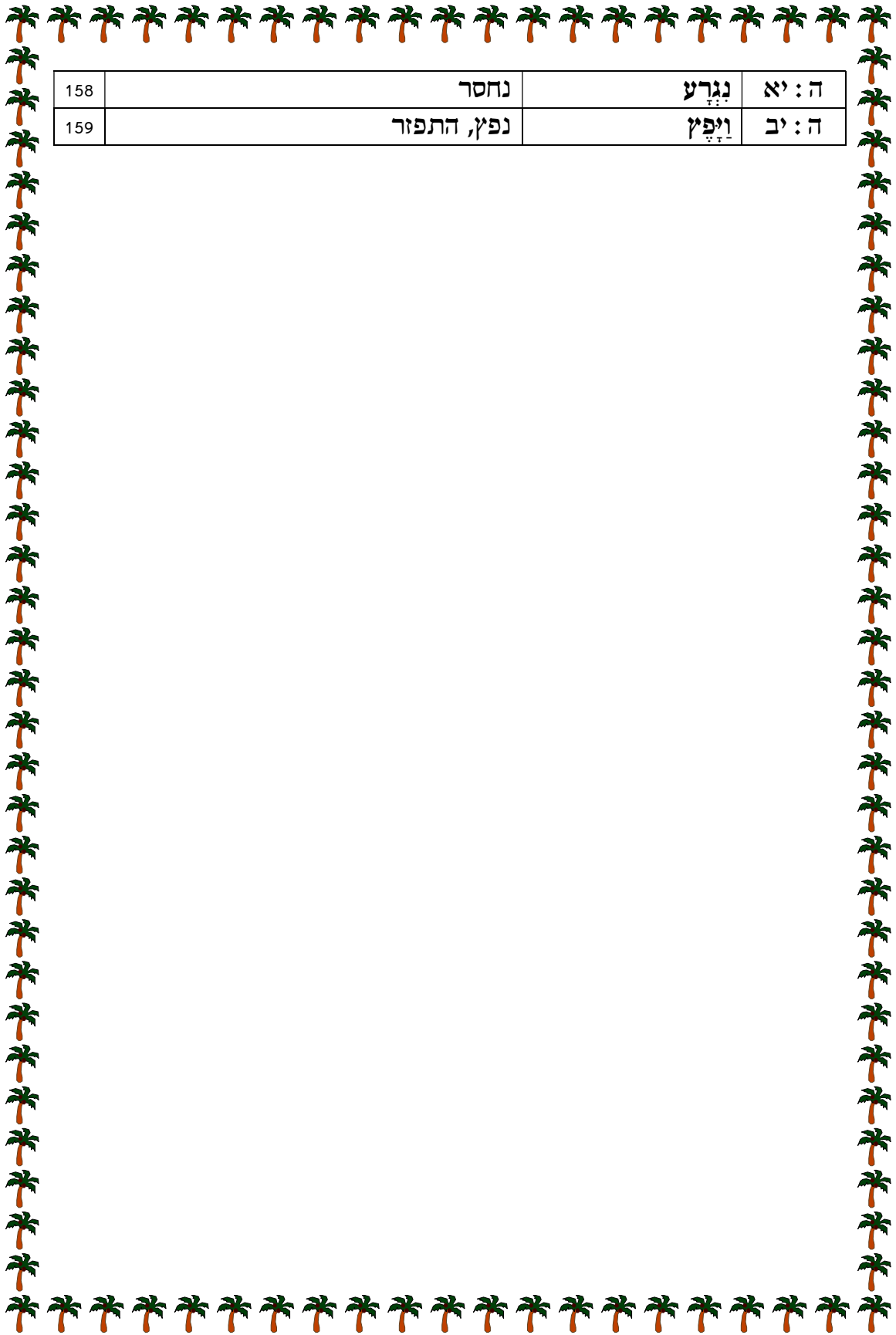
115	אורה לך, אלמד אותך את אשר תדבר	וְהוֹרִיתִיךָ	
116	לשון בקשה ותחנונים	בִּי א-ד-נ-י	ד : יג
117	ביד מי שתבחר	בְּיַד תִּשְׁלַח	
118	חרה אף ה', כעס (דברה תורה כלשון בני-אדם)	וַיַּחַר אַף ה'	ד : יד
119	אורה, אלמד	וְהוֹרִיתִי	
120	תשים, כלומר תסביר לו	וְשַׁמַּת אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו	ד : טו
121	הוא ידבר במקומך, כמו נביא האומר את דבר ה'	יְהִי־לְךָ לִפֵּה	ד : טז
122	אתה תהיה לו לאלהים	וְאַתָּה תִּהְיֶה לוֹ לֵאלֹהִים	
123	אלך בבקשה	אֵלֶיךָ נָא	
124	אשוב בבקשה, אחזור	וְאָשׁוּבָה	ד : יח
125	האם עדיין הם	הַעוֹדִים	
126	ברכה למי שיוצא לדרך	לֶךְ לְשָׁלוֹם	
127	הרוצים להרוג אותך	הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ	ד : יט
128	כאשר תהיה בדרך לשוב למצרים	בְּלִבְתֶּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם	
129	מופת - סימן ניסי היוצא מחוק הטבע העשוי לשכנע את הרואים באמיתותו	הַמִּפְתִּים	ד : כא
130	אעשה שלא יסכים	אֲחַזֵּק אֶת לְבָבוֹ	
131	ישראל אהובים ומושגחים על ידי ה' כבן בכור לאביו	בְּנֵי בְּכֹרֵי יִשְׂרָאֵל	ד : כב
132	המקום שבו לנו	בְּמִלּוֹן	
133	פגע בו, כלומר: הביא עליו ה' מחלה שיש בה סכנת מוות	וַיַּפְגִּיעֵהוּ ה'	ד : כד
134	סכין עשוי מאבן חדה וחזקה	צַר	
135	כרתה, חתכה	וַתְּכַרֵּת	ד : כה
136	לקחה את הערלה ונגעה בה ברגלי משה לרפאת אותו	וַתַּגֵּעַ לְרַגְלָיו	

137	אתה נשארת לי חתן בחיים בזכות הדמים של המילה	חַתָּן דָּמִים	
138	הרפה, נחלש חוזק המחלה ומשה ניצל ממוות	וַיִּרָף	ד : כו

139	קדו קידה – הרכנת הראש	וַיִּקְדוּ	ד : לא
140	השתטחו על הארץ, כאות כבוד והכנעה	וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ	

פרק ה'

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
141	ואחר כך	וְאַחַר	ה : א
142	התגלה אלינו	נִקְרָא	ה : ג
143	שלא יפגע בנו	פֶּן-יִפְגַּעֵנוּ	
144	תבטלו	תִּפְרִיעוּ	ה : ד
145	תשביתו, תפסיקו	וְהִשְׁבַּתֶּם	ה : ה
146	לעבודת הכפיה שחייבים לעשות	לְסִבְלַתֵיכֶם	
147	המצרים הממונים על בני ישראל	הַנְּגִשִׁים	ה : ו
148	אנשים יהודים הממונים על קבוצת עובדים	שֹׁטְרֵי	
149	לעשות לבנים	לְלַבֵּן	ה : ז
150	יאספו קש או תבן מן השדה	וְקִשְׁשׁוּ	
151	כמות לבנים שהמצרים קבעו שעליהם לספק מידי יום	מִתְכַּנֶּת	ה : ח
152	תחסירו	תִּגְרָעוּ	
153	מתרשלים. נרפה – מי שאינו רוצה לעבוד	נִרְפִים	ה : ח
154	נלך (פועל מארך)	נִלְכָה	
155	נזבח (פועל מארך)	נִזְבַּחַה	ה : ט
156	תהיה העבודה קשה	תִּכְבֶּד הָעֲבֹדָה	
157	יפנו, יעסיקו במחשבתם	יִשְׁעוּ	

158	נחסר	נגרע	ה : יא
159	נפץ, התפוזר	ויפץ	ה : יב

160	דוחקים, ממהרים אותם	אָצִים	
161	סיימו את העבודה שאתם חייבים לעשות	כִּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם	ה : יג
162	חובת יום יום	דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ	
163	כמו בזמן	כַּאֲשֶׁר	
164	כמות הלבנים הקבועה שעליכם להכין	חֲקֻכֶם לִלְבָן	ה : יד
165	וחטא יש לעמך	וְחַטָּאת עֲמֹךְ	ה : טז
166	מתכונת, כמות קבועה של לבנים חייבים אתם לתת, לבצע	וְתִכֵּן לִבְנִים, תִּתְּנוּ	ה : יח
167	במצב רוח רע	בְּרַע	
168	אל תחסרו	לֹא-תִגְרְעוּ	ה : יט
169	ממספר הלבנים שאתם חייבים להכין	מִלְּבְנֵיכֶם	
170	פגשו	וַיִּפְגְּעוּ	ה : כ
171	עומדים למולם	נֹצְבִים לְקִרְיַתְכֶם	
172	יתבונן ה' בצערנו	יִרְא ה' עֲלֵיכֶם	
173	יקבע מי אשם	וַיִּשְׁפֹּט	
174	קלקלתם את מצבנו	הִבְאַשְׁתֶּם אֶת רִיחֲנוּ	ה : כא
175	משל, כלומר: כאלו נתתם חרב בידם להרוג אותנו	לְתֵת-חֶרֶב בְּיָדָם	
176	גרמת שמצבם יהיה רע ביותר	הִרְעַתָּה	ה : כב
177	במכות קשות שאביא עליהם	בְּיַד חֲזָקָה	
178	מלים נרדפות. וגירוש הוא ביטוי יותר חזק	יִשְׁלַחֶם... יִגְרָשֶׁם	ו : א

פרשת וארא

פרק ו'

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'	
1	נראתי, התגלתי	וַאֲרָא	ג : 1	
2	לא גיליתי להם שאני נראה להם בשם ה'	לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם		
3	כרתי אתם ברית וקיימתי אותה	הִקְמֹתִי אֶת בְּרִיתִי	ד : 1	
4	אנחה מן העבודה	נִאָקָה	ה : 1	
5	במכות גדולות, משל ללוחם שזרועו הנטויה מחזיקה חרב להכות את האוייב: דברה תורה בלשון בני-אדם	בְּזִרְעֵ נְטוּיָה	ו : 1	
6	עונשים	שְׁפָטִים		
7	ארבע לשונות של ג או לה	אוציא		וְהוֹצֵאתִי
8		אציל		וְהִצַּלְתִּי
9		אגאל	וְגֵאלְתִּי	
10		אקח	וְלִקְחֹתִי	
11	אביא	וְהִבֵּאתִי	ח : 1	
12	נשבעתי	נִשְׁבַּעְתִּי אֶת יָדִי		
13	רכוש תמידי	מוֹרְשָׁה		
14	מהסבל	מִקְצֵר רוּחַ	ט : 1	
15	קל וחומר	הֲזֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְרַעֲהַ	יב : 1	
16	קשה דיבור, ערלה = מצב לא שלם	עֵרְל שְׁפָתַיִם		

פרק ז'

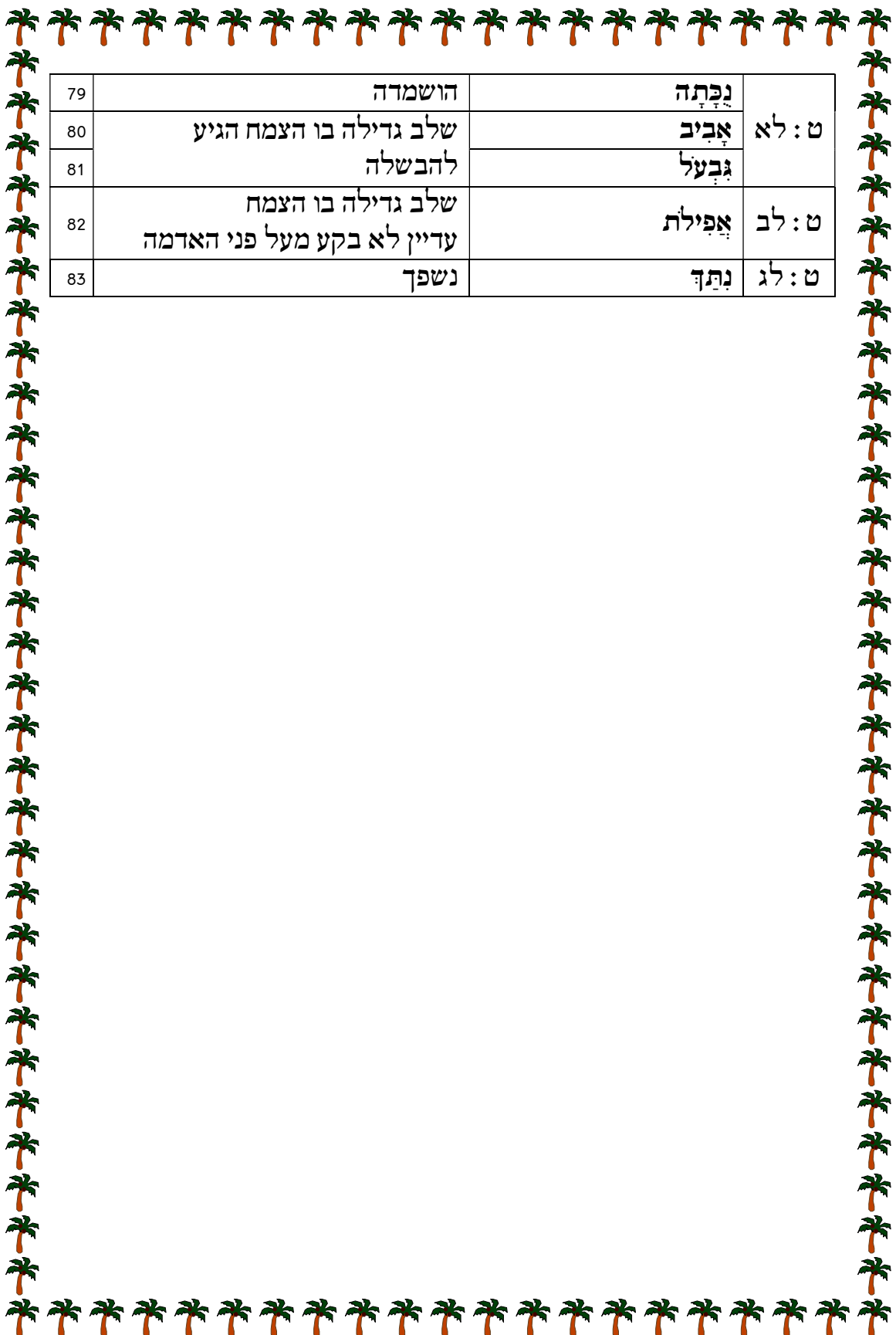
מס' /	הביאור	המלה	פרק : פס'
17	אעורר אותו להתעקש. לב = רצון	אֶקְשֶׁה אֶת לֵב	ז : ג
18	לשון משל: אושיט את ידי	וְנָתַתִּי אֶת יָדַי בְּמִצְרַיִם	ז : ד
19	האוחזת בחרב להכות את האויב	בְּנִטְתִּי אֶת יָדַי עַל מִצְרַיִם	ז : ה
20	זוחל החי בנילוס	תַּנִּינַן	ז : ט
21	מי שעוסק בכישוף. כישוף = הפיכת צורות של דברים לצורה אחרת.	מְכַשְׁפִּים	ז : יא
22	החכמים והמכשפים שידעו לקסום	חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם	
23	בכישופים שלהם	בְּלַהֲטֵיהֶם	
24	דגים	דָּגָה	ז : יח
25	יבאש, יעלה ריח רע	וּבֹאֵשׁ	
26	ילא, לא יוכלו	וְנִלְאוּ	
27	תעלה חפורה בידי אדם להמשיך בה את מי הנילוס	יָאֵר	ז : יט
28	מקום שבו מכונסים מים (עומדים)	אָגָם	
29	כל מקום שבו המים מתקבצים כגון בורות	מִקְוֵה מִימֵיהֶם	
30	ויהפכו לדם	וַיְהִי דָם	ז : כג
31	ולא שם את לבו, לא התיחס ברצינות	וְלֹא שָׁת לִבּוֹ	
32	מלאו, עברו שבעה ימים	וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים	
33	מכה	נִגֵּף	ז : כז
34	כל שטח ארצך	כָּל גְּבוּלְךָ	
35	ישרון, יתמלא היאור בעפרדעים	וְשָׂרְץ הַיָּאֵר	ז : כח
36	משארות – כלים ששמים בהם את הבצק	מִשְׁאֲרוֹתֶיךָ	

פרק ז'

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
37	תגרום לצפרדעים לעלות ולהופיע בכל הארץ	וְהֵעַל אֶת הַצְּפַרְדָּעִים	ח : א
38	התפללו ויסלק ה' את הצפרדעים	הֶעֱתִירוּ אֶל ה' וַיִּסַּר הַצְּפַרְדָּעִים	ח : ד
39	שאל דבר שנראה קשה	הֲתִפְאֵר עָלַי	ח : ה
40	צברו, אספו	וַיִּצְבְּרוּ	ח : י
41	ערימות	חֲמָרִים	
42	באשה, הסריחה	וְתִבְאֵשׁ	
43	הקלה	הַרְוַחְהָ	ח : יא
44	הכביד את ליבו=התעקש	וְהִכְבִּיד אֶת לְבוֹ	
45	שם קיבוצי לכנים	הַכְּנָם	ח : יג
46	ציווי לעמוד	הֲתִיַּצַּב	ח : טז
47	חיות טרף	עֲרָב	ח : יז
48	אפליא, אבדיל	וְהִפְלִיתִי	ח : יח
49	כדי שלא	לְבַלְתִּי	
50	אבדיל	וְשַׁמְתִּי פֶדֶת	ח : יט
51	יושמדו יושבי הארץ	תִּשְׁחַת הָאָרֶץ	ח : כ
52	לא ראוי	לֹא נִכּוֹן	ח : כב
53	יהרגו אותנו בזריקת אבנים	יִסְקְלוּנוּ	
54	אלילי מצרים, כנוי לועג לעבודה זרה	תֹּעֲבֹת מִצְרַיִם	
55	התפללו	הֶעֱתִירוּ	ח : כד
56	שלא "ישגע" פרעה את...	אֶל יִסַּף פְּרַעְהָ הָתֵל	ח : כה

פרק ט'

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'י
57	ואתה עדיין	וְעוֹדָךְ	ט : ב
58	הנה יד ה' באה להכות במקנך (בצאן שלך)	הִנֵּה יַד ה' הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ	ט : ג
59	מחלה מדבקת קשה	דָּבָר	
60	יפלה, יבדיל	וְהִפְלָה	ט : ד
61	מכל השייך לבני ישראל	מִכֹּל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל	
62	קבע זמן	וַיִּשֶׁם ה' מוֹעֵד	ט : ה
63	חופן = כף יד	חֲפְנֵיכֶם	
64	לשון פחם, מופיע בקירות הפנימיים של התנור	פִּיחַ כִּבְשָׁן	ט : ח
65	דלקת קשה של העור	לְשַׁחֵן פֶּרֶחַ אֲבַעְבַּעַת	
66	את כל המגפות שלי, המכות שלי, הקולות, האש והברד שבאו יחדיו	אֲנִי שִׁלַּח אֶת כָּל מַגְפָּתַי אֶל לִבְךָ	ט : יד
67	(היית) נכחד, נשמד מהארץ	וְתִכָּחַד מִן הָאָרֶץ	ט : טז
68	אבל	וְאוֹלָם	
69	אתה עדיין מתעלל	עוֹדָךְ מִסְתַּלֵּל	ט : יז
70	הבריה	הַנִּים	ט : כ
71	הרם את ירך (לכוון השמים)	נִטָּה אֶת יָרֶךְ	ט : כב
72	הרים את היד עם המטה	וַיִּט מֹשֶׁה אֶת מִטְּהוֹ	ט : כג
73	ברקים עפו לארץ	וַתִּהְלַךְ אֵשׁ אֶרֶץ	
74	נדלקת מחדש	מִתְּלַקַּחַת	
75	מאז שנהיתה לעם	מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי	ט : כד
76	יחדל (יפסיק) מלהיות רעש גדול ומבהיל	וְרַב מֵהֵיט קִלְתָּ אֱלֹהִים	ט : כח
77	אתפלל אל ה'. הרמת היד כלפי השמים אות היא לבקשת עזרה	אֶפְרֹשׂ אֶת כַּפַּי אֶל ה'	ט : כט
78	יופסקו	יִחְדְּלוּן	

79	הושמדה	נְקָתָה	
80	שלב גדילה בו הצמח הגיע	אָבִיב	ט : לא
81	להבשלה	גְבֻעַל	
82	שלב גדילה בו הצמח עדיין לא בקע מעל פני האדמה	אֲפִילָת	ט : לב
83	נשפך	נִתְדָּךְ	ט : לג

פרשת בא

פרק י'

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'
1	אשים	שְׁתֵּי	י : א
2	בתוכו, בתוך מצרים	בְּקִרְבוֹ	
3	הראתי את גבורותי ע"י מכות רצופות	הִתְעַלְלֹתִי	י : ב
4	סרבתי	מֵאַנַּת	י : ג
5	להכנע (להישמע)	לְעֹנֹת	
6	בשטח ארצך	בְּגִבְלֶךָ	י : ד
7	שטח הארץ הנראה לעין	עֵיִן הָאָרֶץ	י : ה
8	מה שניצל (ממכת הברד)	יֵתֵר הַפְּלִטָה	
9	משה {כינוי רומז}	עַד מָתִי יְהִי־זֶה	י : ז
10	מכשול	מוֹקֵשׁ	
11	האם עדיין אינך יודע	הֲטָרַם תִּדְעַ	
12	שמצרים אבודה	כִּי אֲבִדָה מִצְרַיִם	
13	הושב, הוחזר	וַיֵּשֶׁב	י : ח
14	השאר	הוֹתִיר	י : טו
15	סלח נא לחטא שלי	שָׂא נָא חַטָּאתִי	י : יז
16	רק הפעם	אֶךָ הַפְּעַם	
17	העתיר, התפלל	וַיַּעֲתֵר	י : יח
18	בכל שטח מצרים	בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם	י : יט
19	רוח הבאה מכיוון הים, מכיוון מערב	רוּחַ יָם	
20	ויתחזק החושך כל-כך, שאפשר יהיה, כאלו, למשש אותו	וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁךְ	י : כא

21	חושך גדול	חֹשֶׁךְ אַפְלָה	י : כב
22	ממקום שהיה יושב שם	מִתְחַתִּיו	י : כג
23	במקומות שהיו יושבים שם	בְּמוֹשְׁבֹתָם	
24	יִישָׂאֵר	יִצַּג	י : כד
25	בהמות כדי שנקריב אותם לשלומך, כעולות וזבחים ל-ה'.	זְבָחִים וְעֹלֹת	י : כה
26	מקננו= צאן שלנו. לא תישאר פרסה= לא תישאר בהמה.	וְגַם מִקְנָנוּ יִלְדָּ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂאֵר פְּרֶסֶה	י : כו
27	ולא רצה	וְלֹא אָבָה	י : כז
28	לראות את פני . ראות – מקור	רְאוֹת פָּנַי	י : כח
29	שתראה את פני	רְאֵתְךָ פָּנַי	

פרק י"א

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'י
30	מְזֵה= מפה	יִשְׁלַח אֶתְכֶם מְזֵה	יא : א
31	מכה	נָגַע	
32	כולם	כָּלָה	
33	יבקשו	וַיִּשְׁאַלוּ	יא : ב
34	יעשה ה' שתמצאו חן בעיני המצרים ויסכימו לתת לכם	וַיִּתֵּן ה' אֶת חֵן הָעַם	יא : ג
35	מכובד	גָּדוֹל מְאֹד	
36	שפחה במדרגה נמוכה ביותר העסוקה בטחינת תבואה ברחיים.	עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחַר הָרְחִים	יא : ה
37	היתה	נְהִיְתָה	יא : ו
38	לא יוציא הכלב את לשונו לשם נביחה או נשיכה. כלומר : לא יגיע אליהם שום נזק	וְלֹכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ כָּלֵב לְשׁוֹנוֹ	יא : ז
39	לאף אחד מהם, לא לאנשים ולא לרכוש	לְמֵאִישׁ וְעַד בְּהֵמָה	

40	כל העם ההולך בעקבותיך	וְכָל הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ	יא : ח
41	כדי שירבו מופתי. רבות – מקור	לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתֵי	יא : ט

פרק יב

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'
42	ראש חודש	הַחֹדֶשׁ	יב : ב
43	מלהמנות על שה אחד, שלא יספיקו בני הבית לאכול שה אחד	מִהְיוֹת מִשֶּׁה	יב : ד
44	במספר נפשות	בְּמִכְסַת נַפְשֹׁת	
45	תספרו ותחשבו מספר אנשים לשה אחד	תִּכְסְּוּ עַל הַשֶּׁה	יב : ו
46	דבר ששומרים עליו מכל פגם או נזק	מִשְׁמֶרֶת	
47	בזמן שהשמש נוטה לערוב (=לשקוע)	בֵּין הָעֶרְבִים	יב : ז
48	2 הקורות : מימין הפתח ומשמאלה	שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת	
49	קורה מעל הפתח	מִשְׁקוֹף	יב : ח
50	עם מרורים	עַל מְרֻדִים	
51	חי, לא מבושל	חַי	יב : ט
52	עם כרעיו, רגליו	עַל כְּרַעְיוֹ	
53	ועם הקרב שלו, האברים הפנימיים שלו	וְעַל קִרְבּוֹ	יב : י
54	ולא תשאירו	וְלֹא תוֹתִירוּ	
55	במהירות	בְּחִפְזוֹן	יב : יא
56	עונשים	שְׁפָטִים	יב : יב
57	אפסח, אדלג עליכם	וּפְסַחְתִּי עֲלֵכֶם	יב : יג
58	מכת מוות (להמונים)	נֶגֶף	
59	מצוה קבועה לתמיד	חֻקַּת עוֹלָם	יב : יד
60	תבטלו	תִּשְׁבִּיתוּ	יב : טו
61	בצק חמוץ שמתמשים בו להתפחת חמוץ	שָׂאֵר	
62	לא יהיה שייך עוד לכנסת ישראל	וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל	

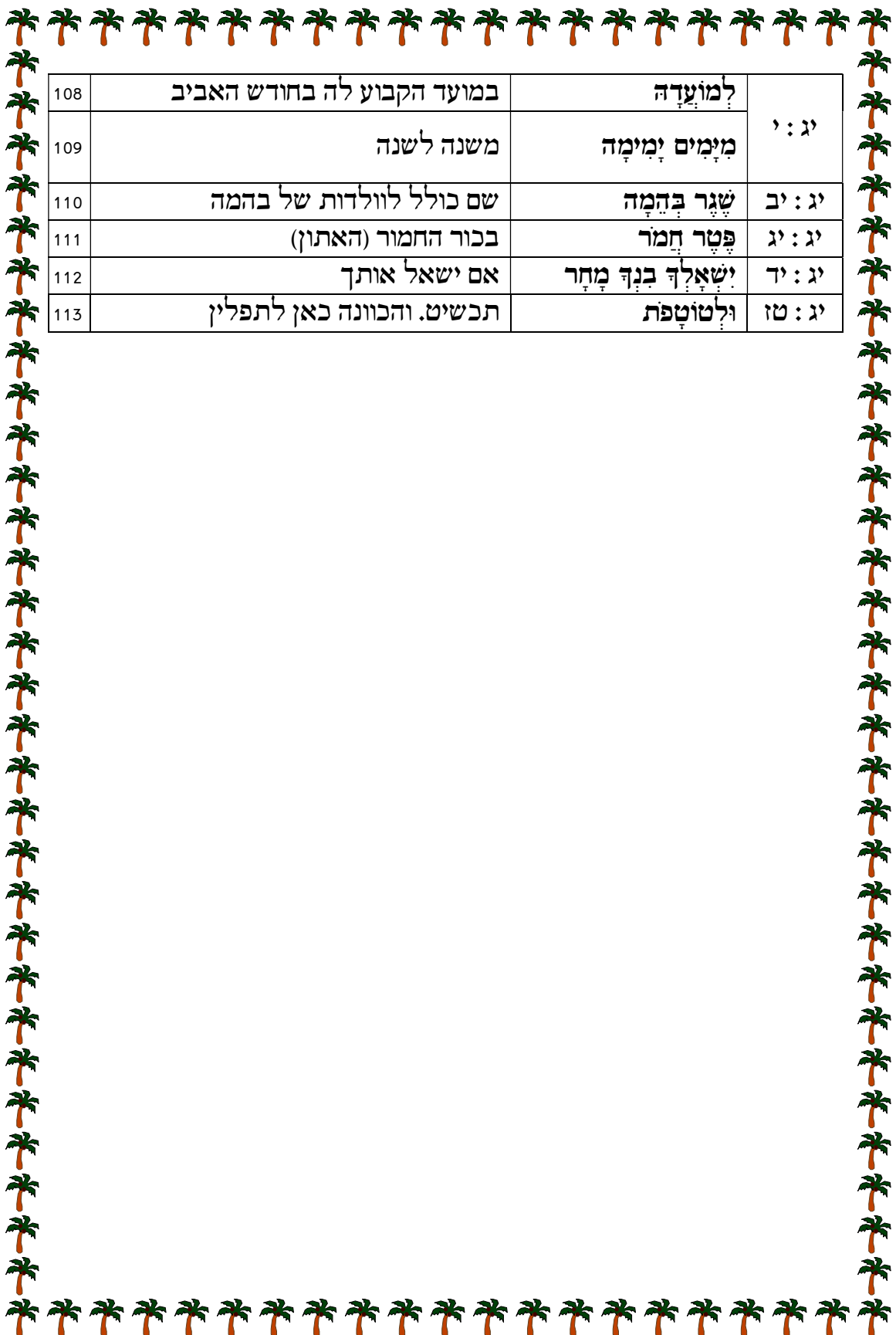
63	הכרזת יום קדוש לעבודת ה'	מְקַרָּא קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם	יב : טז
64	חובה לזכור ולשמור את מצוות אכילת מצה	וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצְוֹת	יב : יז
65	המוניכס	עֲבַאתֶיכֶם	
66	דבר שיש בו חמץ	מִחֻמְצָת	
67	גר צדק, גוי שהתגייר והצטרף לעם ישראל	גֵר	יב : יט
68	מקומות שאתם יושבים, גרים, בהם	מוֹשְׁבֹתֵיכֶם	יב : כ
69	אגודה = קבוצה אזוב = צמח ריחני הנפוץ בהרים	אֲגַדַּת אֲזוּב	יב : כב
70	בכלי שנקרא סף – מין צלוחית	בַּסֶּף	
71	תעשו שהדם יגע	וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוּף	
72	ה' לא ירשה למלאך להשחית, להמית	וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית	יב : כג
73	מצווה קבועה	לְחַק	יב : כד
74	היו זהירים לעשות תמיד את העבודה	וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה	יב : כה
75	מעשה שהוא עבודת ה'. פה הכוונה לקרבן פסח	הָעֲבֹדָה	
76	הקרבן שמקריבים לכבוד חג הפסח והוא נאכל	וְאִמְרַתֶּם זֶבַח פֶּסַח	יב : כז
77	דילג	פֶּסַח	
78	קד קידה = הרכנת הראש	וַיִּקַּד הָעַם	
79	השתחויה = הרכנת הגוף	וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ	
80	בכור השבוי ביד מצרים	בְּכוֹר הַשְּׁבִי	יב : כט
81	השרים שלו	וְכָל עַבְדָּיו	יב : כח
82	לשלח, לגרש אותם		יב : לג
83	משארת = כלי בו הבעק מונח עד שיתפח	וַיִּשָּׂא הָעַם אֶת בְּצִקּוֹ טָרֶם יַחְמֵץ מִשְׂאֲרָתָם	יב : לד
84	קשורות		
85	ה' עשה שימצאו חן בעיני מצרים	וְה' נָתַן אֶת חֵן הָעַם	יב : לו
86	אנשים הראויים להיות בצבא	רְגְלֵי הַגְּבָרִים	יב : לז
87	מן הטף, הילדים	מִטָּף	

88	תערובת של כל מיני אנשים מכל מיני עמים שהצטרפו אל ישראל בצאתם ממצרים	וְגַם עָרַב רַב	יב : לח
89	הרבה מקנה	מִקְנֵה כְּבֹד מְאֹד	
90	עוגות עגולות וקטנות	עֲגֹת מִצֹּת	יב : לט
91	להתעכב	לְהִתְמַהֵמֵה	
92	מזון לדרך	צֵדָה	
93	זמן ישיבתם	וּמוֹשָׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	יב : מ
94	לילה ששומרים לחגוג בו את הפסח משנה לשנה	לַיִל שְׁמֹרִים הוּא	יב : מב
95	קבוצת הלכות פסח	חֻקַּת הַפֶּסַח	יב : מג
96	שקנו אותו בכסף	מִקְנֵת כֶּסֶף	יב : מד
97	גוי שקיבל על עצמו שלא לעבוד עבודה זרה	תוֹשָׁב	יב : מה
98	גוי העובד בשכר אצל יהודי	וְשָׂכִיר	
99	מי שלא נימול	עָרֵל	יב : מח
100	באותו יום עצמו שנגמרו 430 שנה	בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה	יב : נא

פרק יג

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
101	הכרז עליו שהוא קדוש לי, מובדל	קִדְּשׁ לִי	יג : ב
102	הוולד הראשון שפותח את הרחם	פֶּטֶר כָּל רֶחֶם	
103	נמשלה מצרים לבית עבדים בגלל הקושי הרב לצאת משם.	יִצְאֲתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים	יג : ג
104	תגיד = תספר	וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ	יג : ח
105	בגלל קרבן פסח	בְּעִבּוֹר זֶה	
106	לסימן, והוא תפילין של יד	וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ	יג : ט
107	תפילין של ראש	וּלְזָכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ	

108	במועד הקבוע לה בחודש האביב	לְמוֹעֵדָה	
109	משנה לשנה	מִיָּמִים יָמִימָה	יג : י
110	שם כולל לוולדות של בהמה	שָׁגַר בְּהֵמָה	יג : יב
111	בכור החמור (האתון)	פֶּטֶר חֹמֶר	יג : יג
112	אם ישאל אותך	יִשְׁאַלְךָ בְּנֶדְךָ מִחֶרֶד	יג : יד
113	תכשיט. והכוונה כאן לתפלין	וּלְטוֹטְפֹת	יג : טז

פרשת בשלז

פרק יג

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'
1	כאשר שילח (פרעה את העם מארצו)	בְּשַׁלַּח	יג : יז
2	הנחה אותם, הנהיג אותם	נָחַם	
3	למרות שהוא קרוב	כִּי קְרוֹב הוּא	
4	יתחרט	יִנָּחֵם	
5	כאשר יראו	בְּרֵאתָם	
6	ישבו, יתורו	וַיָּשְׁבוּ	
7	הסב, היטה אותם מן הדרך הישרה	וַיִּסַּב	יג : יח
8	מצוידים בכלי נשק	חֲמֻשִׁים	
9	יזכור לקיים הבטחתו	פָּקֵד יִפְקֹד	יג : יט
10	באור היום	וְ-ה' הַלַּיִךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם	יג : כא
11	לנחות אותם, להדריך אותם	לְנַחֲתָם	
12	לא יזוז	לֹא יִמִּישׁ	יג : כב

פרק יד

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'
13	מולו	נִכְחוּ	יד : ב
14	מבולבלים	נִבְבָּלִים	יד : ג
15	המדבר סגר עליהם את הדרך	סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר	
16	אהיה מכובד ע"י פרעה	וְאֶכְבְּדָה בְּפָרְעָה	יד : ד
17	חיל שלו	חֵילוֹ	
18	נהפך ליבו	וַיִּהְיֶה לִבָּב פָּרְעָה	יד : ה

19	קשר את הסוסים אל הרכב שלו	וַיֹּאסֶר אֶת רֻכְבוֹ	יד : ו
20	רכב מלחמה, הנושא חיילים	רֻכְבוֹ	
21	רכב מובחר	רֻכְבֵּי בַחֹר	יד : ז
22	אנשי צבא המאומנים לירות חצים באויב	וְשֹׁלְשִׁים	
23	בגלוי, בבטחון, ללא פחד	בְּיַד רָמָה	יד : ח
24	כאשר היו חונים	וַיִּשְׁיִגּוּ אוֹתָם חֲנִים	יד : ט
25	פרשים שלו. פרש - רוכב על סוס	וּפְרָשָׁיו	
26	פחדו	וַיִּירָאוּ מְאֹד	יד : י
27	התפללו	וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה'	
28	האם בגלל שאין קברים במצרים?	הַמִּבְלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם	יד : יא
29	עזוב אותנו	חַדֵּל מִמּוֹנוֹ	יד : יב
30	מאשר נמות	מִמֵּתָנוּ	
31	תהיו בשקט	תַּחֲרֹשׁוּן	יד : יד
32	אינך צריך לפנות אלי	מֵה תִצְעַק אֵלַי	יד : טו
33	בקע אותי, חלק אותי לשניים	וּבְקַעְהוּ	יד : טז
34	כדי שייכנסו ישראל אל...	וַיָּבֵאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	
35	מלפניהם	מִפְּנֵיהֶם	יד : יז
36	וַיִּוֹלְדוּ = הזיו, ברוח קדים=רוח מזרחית וַיִּשְׂם = הפך לְחַרְבָּהּ = מקום יבש	וַיִּוֹלְדוּ ה' אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל הַלַּיְלָה, וַיִּשְׂם אֶת הַיָּם לְחַרְבָּהּ	יד : כא
37	נבקעו, נחצו	וַיִּבְקְעוּ	
38	באמצע הים	בְּתוֹךְ הַיָּם	יד : כב
39	השליש האחרון של הלילה (הלילה מחולק לשלוש אשמורות, לומדים על-כך בהרחבה במשניות מסכת ברכות)	בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֶּקֶר	יד : כד
40	השקיף, התגלה	וַיִּשְׁקֹף	
41	הסיר, הטה	וַיִּסֶר	
42	בקושי	בְּכִבְדָּת	יד : כה
43	אנוס, אברח (פועל מארך)	אָנוּסָה	

44	לְפָנֹת בְּקָר = מוקדם בבוקר לְאִיתָנוּ = למצבו החזק הקודם	וַיֵּשֶׁב הַיָּם לְפָנֹת בְּקָר לְאִיתָנוּ	יד : כז
45	אפילו אחד	לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אֶחָד	יד : כח
46	צבא מצרים מת	וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת	יד : ל

פרק טו

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
47	שר	יָשִׁיר	טו : א
48	השליך לים	רָמָה בַיָּם	
49	רם, התנשא	גָּאָה	
50	העוז שלי = הכוח שלי	עָזִי	טו : ב
51	ה' הוא הכוח שלי לנצח אויבים	עָזִי וְזִמְרַת יְיָ	
52	היה לי ה' לישועה	וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה	
53	אשבח את ה' בשבחים נאים	וְאֲנִיְהוּ	
48	ארומם את ה' בדברי שבח	וְאֲרַמְּנֶהוּ	טו : ג
49	גיבור	אִישׁ מִלְחָמָה	
50	השליך	יָרָה	
51	תהום=מים בעומק	תְּהוֹמֹת	טו : ד
52	יכסו אותם	יִכְסִימוּ	
53	מעמקי-ים	מִצֹּלֹת	
54	יד ימין של גיבור מלחמה היא האוחזת בחרב	יְמִינָךְ	טו : ו
55	עצומה	נֶאֱדָרִי	
56	תשבור	תִּרְעַץ	

57	הגאווה שלך והגדלות	גְּאוּנָה	טו : ז
58	אלו אשר קמים נגדך	קָמִיד	
59	חרון=כעס	חֶרֶן	
60	יאכל אותם	יֹאכְלֵמוּ	
61	נעשו כערמות	נִעְרְמוּ	
62	קיר	קִיר	טו : ח
63	בתוך קרקעית הים	בְּלֶב יָם	

64	אגיע אל האויב ואתפוס אותו	אֲשִׁיג	ט :
65	רכוש של המנוצח הנתפס ע"י המנוצח	שָׁלַל	
66	אחלק את השלל בין החילים המנוצחים	אֶחְלַק שָׁלַל	
67	אשביע את רצוני	תִּמְלֵאמוּ נַפְשִׁי	
68	אוציא את החרב מהנרתיק שלה	אֶרְיֵק חֶרְבִּי	
69	ידי תוריש אותם=ידי תנצח אותם	תִּירְשָׁמוּ יָדַי	י :
70	כסה אותם הים	כִּסְמוּ יָם	
71	טבעו לעומק	צָלְלוּ	
72	ביטוי המתאר גדלות	בְּמִים אֲדִירִים	יא :
73	גדול	נֶאֱדָר	
74	היראה שיראים ממנו בני-אדם, מסופרת בשירה	נִרְאָה תְהִלַּת	
75	דבר היוצא מן הכלל	פְּלֵא	יב :
77	הארץ תבלע אותם	תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ	
78	העם אשר גאלת	עַם זֶה גְּאַלְתָּ	יג :
79	הנהגת	נִהְלַתָּ	
80	משכנך הקדוש. (נוה מדבר-מקום פורח באמצע המדבר)	נוֹה-קִדְשְׁךָ	
81	ראשי מואב	אֵילֵי מוֹאָב	טו :
82	פחדו	נִמְגּוּ	
83	ישתקו מרוב פחד כמו אבן	יִדְמוּ כְּאֶבֶן	טז :
84	ריקוד במעגלים	וּבְמַחְלָת	

פרק טז

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
85	התלוננו	וַיִּלְנוּ	טז : ב
86	אחר הצהריים, בין הזמן שהשמש מתחילה לנטות מאמצע השמיים, בצהריים כלפי מערב, ובין הזמן שהשמש שוקעת	בֵּין הָעֶרְבִים	טז : יב
87	חשוף, גלוי	מְחֻסָּפִים	טז : יד
88	כמו כפור-טל בוקר, שקפא על הארץ	כְּכֹפֶר	
89	איספו	לְקַטּוּ	טז : טז
90	איש לפי מידת אכילתו	אִישׁ לְפִי אֲכָלוֹ	
91	מידת נפח (שוה לשניים וחצי ק"ג בערך)	עֹמֵר	
92	לפי מספר נפשות שלכם	לְגִלְגֹּלֶת	
94	הוציא מתוכו תולעים, כי נרקב	וַיֵּרֶם תּוֹלְעִים	טז : כ
95	הבאיש, הסריח	וַיִּבְאֵשׁ	
96	לחם, מן, פי שנים	לֶחֶם מִשְׁנָה	טז : כב
97	שם כללי לתולעי ריקבון	רִמָּה	טז : כד
98	סרבתם, התנגדתם	עַד-אַנָּה מְאַנְתֶּם	טז : כח
99	עד מתי אתם ממאנים, מסרבים	מְאַנְתֶּם	
100	איש במקומו	אִישׁ תַּחֲתָיו	טז : כט
101	צמח תבלין ורפואה, זרעיו מכילים שמן	גֵּד	טז : לא
102	כמו צלוחית דבש	כְּצִפִּיחַת בְּדָבֶשׁ	
103	לשמירה (כדי לאכלו בשבת), למזכרת	לְמִשְׁמֶרֶת	טז : לב
104	ארץ מיושבת באנשים	אַרְץ נֹשֶׁבֶת	טז : לה
105	האיפה = מידת נפח (שוה ל 25 ק"ג בערך)	וְהָעֹמֵר, עֲשֵׂרִית הָאִיפָה הוּא	טז : לו

פרק יז

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
106	לשתיית העם	לְשִׁתֵּת הָעָם	יז : א
107	משה התעייף	וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבִדִים	יז : יב
108	ידיו היו מורמות בקביעות	וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה	יז : יב
109	מדוע אתם מנסים, בודקים, את כוחו של ה', אם יכול לתת לכם מים	מַה תִּנְסוּן	יז : כא

פרשת יתרו

פרק יז

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
1	מנהיג רוחני בארץ מדין	כהן מדין	יח : א
2	אבי אשתו של משה, חמיו	חתן משה	יח : ב
3	אחר ששלח משה אותה אל משפחתה	אחר שלוחיה	יח : ג
4	זרה, שלא שייכת לו	נכריה	יח : ז
5	השתחוה משה לאות כבוד	וישתחו	
6	ההא הראשונה – הא הידיעה מסמנת את האוהל הידוע. ההא האחרונה – הא המגמה, אל האוהל	האהלה	
7	בגלל ישראל	על אודת ישראל	יח : ח
8	את כל האירועים הקשים (המעייפים)	את כל התלאה	
9	שקרתה להם	אשר מצאתם	
10	שמח	ויחד	יח : ט
11	עשו רע בזדון	פי בדבר אשר זדו עליהם	יח : יא
12	סעודה	לאכל לחם	יח : יב
13	לפני המזבח	לפני האלהים	
14	תתיגע מאוד	נבל תבל	יח : יח
15	כבוד מכפי יכולתך	כבוד ממך	
16	תבחר	תחזה	יח : כא
17	בעלי כוח לעמוד על האמת	אנשי חיל	
18	מתרחקים מאוד מכל ממון	שנאי בצע	
19	ה' יעזור לך במשפטי העם	וצוד אלהים ויכלת עמד	יח : כג
20	ליוה אותו בכבוד	וישלח משה	יח : כז

פרק יט

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'י
21	בראש חודש	בַּיּוֹם הַזֶּה	יט : א
22	מול ההר	נֶגַד הַהָר	יט : ב
23	משל, שמרתי עליכם מאוד	וְאַשָׂא אֶתְכֶם עַל פְּנֵי נְשָׂרִים	יט : ד
24	אם תהיו נאמנים לברית שאכרות עמכם	וְשִׁמְרֶתֶם אֶת בְּרִיתִי	יט : ה
25	אז תהיו...	וְהֵייתֶם לִי	יט : ה
26	אוצר יקר וחביב	סִגְלָה	יט : ה
27	כי שלי	כִּי לִי	יט : ו
28	תפקיד ישראל בעמים יהיה כתפקיד הכוהנים בישראל: אחראים על הענינים הרוחניים, ללמד אמונה לעמים, והם נבדלים במצוותיהם ובמעשיהם מן העמים	מַמְלַכַת כֹּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ	יט : ו
29	בענן העבה	בְּעַב הָעַנָּן	יט : ז
30	תתחזק האמונה בך כשליח ה'	וְגַם בְּךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם	יט : ז
31	תקדש אותם, תצווה את העם להיות קדושים, פרושים מן הטומאה	וְקִדְשֶׁתֶם	יט : י
32	יכבסו, ייטהרו מטומאה	וְכִבְסוּ	יט : י
	קבע סימן לגבול, שלא יעלו להר	וְהִגַּבַּלְתָּ אֶת הָעָם	יט : יב
33	יסקלו באבנים את הנוגע בהר או יזרקו עליו חיצים למען הענישו	כִּי סִקוּל יִסְקַל או יִרְהַ יִרְהַ	יט : יג
34	כאשר יישמע קול השופר	בְּמִשְׁךְ הַיִּבֹּל	יט : יג
35	ההר העלה עשן	עָשָׂן כָּלוּ	יט : יח
36	תנור ששורפים בו את הלבנים	כְּבִשָּׁן	יט : יח
37	הזֶהָר	הָעֵד	יט : כא
38	שלא יהרסו, חלילה, את הגדר ויעלו אל ההר	פֶּן יִהְרָסוּ	יט : כא
39	הרבה	רַב	יט : כא
40	יהרוג	פֶּן יִפְרֹץ בָּהֶם	יט : כב

פרק כ

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'י
41	לפני, יחד עמי	עַל פְּנֵי	כ : ב
42	שאינו סובל את העובדים לזולתו	אֶל-לֹקְנָא	כ : ד
43	זוכר	פָּקֵד	
44	לבני הדור השלישי	שְׁלִישִׁים	
45	לבני הדור הרביעי	רְבִיעִים	
46	כשהצאצאים האלה ממשיכים במעשה אבותיהם הרעים	לְשִׁנְאֵי	
47	לאלפי דורות	לְאַלְפִים	כ : ה
48	איסור שבועה בשם ה' לשקר	לֹא תִשָּׂא אֶת וְכוּ	כ : ו
49	לא ימחל, לא יסלח	לֹא יִנְקֶה	
50	לא תנסה לרכוש מחברך דבר השייך לו, וגם אם שלמת כסף רב על החפץ עברת עברה	לֹא תַחְמַד	כ : יג
51	אבנים מסותתות	גְזִית	כ : כא
52	מדרגות	מַעְלֹת	כ : כב

פרשת משפטים

פרק כא

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
1	שנמכר לאחר שנתפס בגניבה ואין לו לשלם, או שמכר עצמו כיון שהוא עני	עֶבֶד עֲבָרִי	כא : ב
2	בשנה השביעית	וּבְשִׁבְעַת	
3	בגופו לבדו	בְּגֹפוֹ	כא : ג
4	אל בית הדין	אֶל הָאֱלֹהִים	כא : ו
5	ירצע, ינקוב	וְרָצַע	
6	עד היובל	לְעֵלָם	
7	קבע אותה להיות לו לאישה	יַעֲדָהּ	כא : ח
8	יעזור למשפחה שלה לפדות אותה מידו	וְהִפְדָּהּ	
9	לאיש אחר	לְעַם נְכָרִי	
10	אינו רשאי כיון שבגד בה (שלא יעדה)	לֹא יִמְשַׁל בְּבָגְדוֹ בָּהּ	
11	יקבע אותה	יַיַעֲדָנָהּ	כא : ט
12	כל מה שמגיע לבת ישראל	כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת	
13	מזונה	שְׂאֲרָהּ	כא : י
14	לבושה	כְּסוּתָהּ	
15	זמנה הקבוע	וְעִנְתָּהּ	
16	לא יחסיר	לֹא יִגְרַע	
17	לא ארב בכוונה להרוג	לֹא צָדָהּ	כא : יג
18	זימן לידו	אָנָּה לְיָדוֹ	
19	מקום מקלט	וְשִׁמְתִי לָךְ מָקוֹם	כא : יד
20	יתכנן בכוונה	יִזָּד	
21	אפילו אם אחז הרוצח בקרנות המזבח	מֵעַם מִזְבְּחִי	כא : יח
22	היה חולה מן המכה	וְנָפַל לְמִשְׁכַּב	

23	על מקלו שהוא נשען עליו	עַל מְשַׁעֲנָתוֹ	
24	המכה יהיה פטור מעונש	וְנִקָּה הַמֶּכֶה	כא : יט
25	ישלם את הזמן שנתבטל ממלאכתו	רַק שְׁבִתוֹ יִתֵּן	
	ברשותו, בתקופה שהוא עבדו	תַּחַת יָדוֹ	כא : כ
26	ימות כדין רוצח	נָקָם יִנָּקֵם	
27	לא ימות כדין רוצח	לֹא יִקָּם	כא : כא
28	העבד הוא רכושו	כִּי כֶסֶפוֹ הוּא	
29	יריבו, יתקוטטו	יִנְצוּ אֲנָשִׁים	
30	יכו, ידחפו	וְנִגְפוּ אִשָּׁה	
31	בהריון	הָרָה	כא : כב
32	יטיל עליו	יִשִּׁית עָלָיו	
33	יתן בפקודת בית הדין	וְנָתַן בְּפִלְלִים	
34	כופר נפש	נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ	כא : כג
	השחית, פגע וגרם לעוורון	וְשַׁחַתָּהּ	
	יוציא אותו לחפשי	יִשְׁלַחֲנוּ	כא : כו
35	הזהירו את בעל השור	וְהוֹעֵד בְּבַעְלָיו	כא : כט
36	אם יתבעו ממנו פדיון כסף	אִם כֶּפֶר יוֹשֵׁת עָלָיו	כא : ל
37	יחפור	יִכְרֶה	כא : לג
38	למזיק	וְהָמַת יִהְיֶה לוֹ	כא : לד
39	שור רעהו=שור של רעהו	וְכִי יִגַּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ	כא : לה
40	יחלקו את הכסף וכל אחד סובל חצי נזק	וְחָצוּ אֶת כֶּסֶפוֹ	
41	אם נודע	או נֹדַע	
42	נזק שלם	שְׁלֵם יִשְׁלַם שׁוֹר תַּחַת הַשׁוֹר	כא : לו

פרק כב

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'י
43	מחבוא	מַחְתָּרַת	כב : א
44	אין להענישו על שפיכות דמים	אֵין לוֹ דָּמִים	
45	אם הגנב בא ביום	אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו	כב : ב
46	כיוון שהיה אסור להורגו ביום	דָּמִים לוֹ	
47	יימכר לעבד אם אין לו לשלם	וְנִמְכַר בְּגִנְבָתוֹ	
48	אם ישלח איש את בהמתו והלכה והזיקה שדה או כרם (ב.ע.ר. לא במשמעות שריפה)	כִּי יִבְעַר אִישׁ שָׂדֵה אוֹ כָרֶם וְשָׁלַח אֶת בְּעִירָה	כב : ד
49	שלא שמר עליה (בעל הדליקה)	כִּי תֵצֵא אֵשׁ	כב : ה
50	נשרפה תבואה שנקצרה	וְנֶאֱכַל גְּדִישׁ	
51	תבואה שלא נקצרה עדיין	הַקֶּמֶה	
52	השומר שהוא בעל הבית. מדובר כאן בשומר חינום	בְּעַל הַבַּיִת	כב : ז
53	אל בית הדין	אֶל הָאֱלֹהִים	
54	השומר יישבע שלא השתמש ברכוש רעהו שבו עושה הוא מלאכה	אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאֶכֶת רֵעֵהוּ	
55	להיות שומר שכר	לְשֹׁמֵר	כב : ט
56	הניזק יקבל את השבועה	וְלָקַח בְּעָלָיו	כב : י
57	יביא את הטריפה לעדות	יִבְאֶהוּ עֵד	כב : יב
58	אם בעל הרכוש לא היה עמו בשעת האסון	בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ	כב : יג
59	אם החמור או השור הושכרו	אִם שָׂכִיר הוּא	כב : יד
60	הרי זה בא אל השוכר בתשלום	בָּא בְּשֹׁכְרוֹ	
61	יתן כסף לאביה ויקח אותה לאישה	מָהֵר יִמְהַרְנֶה	כב : טו
62	חמישים כסף	כִּמְהֵר הַבְּתוּלָת	כב : טז
63	גם מכשף, כנראה הנשים נהגו יותר לכשף	מְכַשְׁפָּה	כב : יז

64	זֹבַח לַאֲלֵהִים	זֹבַח לַאֲלֵהִים	
65	יֹמֶת	יֹחֶרֶם	כב : יט
66	רַק ל-ה' מוֹתֵר לְזִבּוֹחַ	בְּלֹתִי ל-ה' לְבַדּוֹ	
67	לֹא תִרְמֶה	וְגַר לֹא תוֹנֶה	כב : כ
68	לֹא תַעֲשׂוּ לָהֶם צַעַר וְצָרָה	כָּל אֱלֹמֶנָה וַיִּתּוֹם לֹא תַעֲנוּן	כב : כא
69	כַּאֲשֶׁר יִצְעַק אֵלַי	כִּי אִם צַעַק יִצְעַק אֵלַי	כב : כב
70	לְאִישׁ מַעֲמִי	אֶת עַמִּי	
71	כְּמוֹ מְלוּוֹה הַתּוֹבֵעַ בַּחֲזָקָה אֶת כֶּסֶף רִיבִית שֶׁהִיא כְּמוֹ נוֹשֶׁכֶת אֶת הַלוֹוֶה	כְּנִשָּׂה נִשְׁדָּךְ	כב : כד
72	אִם תִּיקַח לְמִשְׁכּוֹן	אִם חָבַל תַּחְבֵּל	כב : כה
73	יִבּוֹל הַשְּׂדֵה שֶׁלְּךָ	מִלְאַתְךָ	
74	מִיַּץ הַפְּרוֹת וְהַשְּׂמָנִים שְׂנוּזְלִים כְּמוֹ דַמְעָה	וְדַמְעָךְ	כב : כח
75	לְהַבִּיאַ ל-ה'	לֹא תֵאַחֵר	

פָּרֵק כָּג

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
76	לֹא תֹאמַר	לֹא תִשָּׂא	כג : א
77	שְׂמוֹעַת שִׁקֵּר	שָׁמַע שָׂוֵא	
78	אֵל תִּתְחַבֵּר אֶל רָשָׁע לְהַעֲיִד עִימוֹ שִׁקֵּר	אֵל תִּשָּׂת יָדְךָ עִם רָשָׁע	
	עַד הַגּוֹרֵם לַחֲמַס	עַד חָמָס	
79	כַּאֲשֶׁר הֵם נוֹטִים	לְרַעַת	כג : ב
80	אֵל תִּצְדִּיק אֶת הָעֲנִי בְּגִלְלַת עוֹנִיו	וְדָל לֹא תִהְדַּר בְּרִיבוֹ	כג : ג
	מִתְבַּלְבֵּל בֵּין הַשְּׂבִילִים	תַּעֲה	
	שׁוֹכֵב	רִבִּץ	
81	הַיִּמְנַע מִלְעֲזוֹב אוֹתוֹ לְבַדּוֹ.	וְחִדְלָתָ מִעֲזוֹב לוֹ	כג : ה
82	עֲזוֹר תַּעֲזוֹר לוֹ	עֲזוֹב תַּעֲזוֹב עִמוֹ	
83	אֵל תַּעֲקֵם אֶת מִשְׁפַּט הָעֲנִי לְטוֹבַת הָעֲשִׂיר וְהַתְּקִיף מִמֶּנּוּ	לֹא תִטֶּה מִשְׁפַּט אֲבִינְךָ בְּרִיבוֹ	כג : ו

84	אדם שיצא זכאי בבית דין, אל תהרוג אותו. כי אם הוא באמת רשע, ה' יענישהו.	וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל תִּהְרַג	כג : ז
85	השוחד גורם לדיין החכם שלא ידון דין אמת	כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶר פְּקָחִים	כג : ח
86	מעקם את צדק הדין	וַיִּסְלַף דְּבַרֵי צַדִּיקִים	
87	תעזוב את האדמה לגמרי ללא עבודה	וְהַשְׂבִּיעַת תִּשְׂמַטְנָה וְנִטְשָׁתָה	כג : יא
89	ינוח	וַיִּנָּפֶשׂ	כג : יב
88	שלוש פעמים	שְׁלֹשׁ רְגָלִים	כג : יד
90	הפירות הראשונים בשדה	בְּפֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ	
91	חג הסוכות כשמסתיימת השנה, אוספים את פרי העץ	וְחַג הָאָסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה	כג : טז
92	כל הזכרים	יִרְאֶה כָּל זָכוֹרְךָ	כג : יז
93	לא תזבח את הפסח בעוד החמץ קיים	לֹא תִזְבַּח עַל חֻמֶּץ	כג : יח
94	אל תבשל בשר יחד עם חלב	לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בָחֵלֶב אִמּוֹ	כג : יט
95	אל תמרה את פיו, אל תחלוק עליו	אֶל תִּמְרַר בּוֹ	כג : כא
96	לא יסלח	לֹא יִשָּׂא	
97	אשנא	וְאִיבַתִּי	כג : כב
98	מְשַׁבְּלָה=מפילה ילדים מתים, או קוברת את הבנים שלה	לֹא תִהְיֶה מְשַׁבְּלָה	כג : כו
99	תאריך ימים, לא ימות אדם קודם זמנו	אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא	
100	אימה, פחד שלי	אִימָתִי	
101	אביא עליהם מהומה (בלבול ובהלה רבה)	וְהִמַּתִּי	כג : כז
102	סוג של דבורה שעקיצתה מסוכנת	הַצְרָעָה	
103	וְרָבָה = תתרבה	וְרָבָה עַלֶיךָ חַיִּת הַשָּׂדֶה	כג : כח

104	אשית, אשים	וְשֵׁתִי אֶת גְּבֻלְךָ	כג : לא
105	ים התיכון שלידו ישבו אז פלישתים	יָם פְּלִשְׁתִּים	
106	ממדבר ערב בדרום עד נהר פרת בצפון	וּמִמְדְּבַר עַד הַנְּהָר	
107	תגרש אותם	וְגֵרְשָׁתֶמוֹ	כג : לג
108	יגרמו לך שתחטא	פֶּן יַחְטִיאוּ אֶתְךָ לִי	
109	למכשול	לְמוֹקֵשׁ	

פרק כד

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'י
110	הבכורים שנחשבו למשרתים של ה'	נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל	כד : ה
111	בְּאֲגָנֹת=כלים שמשתמשים לזריקת דם	וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֲגָנֹת	כד : ו
112	הספר שכתב בו משה את דברי ה'	וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית	כד : ז
113	לְבִנְתֵי הַסְּפִיר=לבינה מאבן הנקראת ספיר	כִּמְעֵשָׂה לְבִנְתֵי הַסְּפִיר	כד : י
114	כמו השמיים בעצמם. תחת רגלי השכינה היתה, כביכול, רצפה של ספיר מזהירה כצבע השמיים	וּכְעֵצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר	
115	החשובים בעם זכו לראות מראה ה'	אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל	כד : יא
116	לא פגע בהם	לֹא שָׁלַח יָדוֹ	
117	ראו	וַיַּחְזוּ	
118	ללמדם, להורות להם בדרך	לְהוֹרֹתָם	כד : יב
119	מי שיש לו דין ומשפט	מִי בַעַל דְּבָרִים	כד : יד

פרשת תרומה

פרק כה

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'י
1	בשבילי , לשם ה'	וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה	כה : ב
2	שליבו יעורר אותו לתת	אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ	
3	צמר צבוע בצבע תכלת המופק (מושג) מחלזון מיוחד	תְּכֵלֶת	כה : ד
4	צמר צבוע בצבע אדום המופק (מושג) מחלזון מיוחד (שונה מחלזון התכלת)	אַרְגָּמָן	
5	צמר צבוע בצבע אדום המופק (מושג) מביצי חרקים קטנים הדבוקים לצמחים, כגון אלונים	וְתוֹלַעַת שָׁנִי	
6	פשתן לבן	שֵׁשׁ	כה : ה
7	צבועים בצבע אדום	מְאֲדָמִים	
8	יש אומרים: מין חיה שהיתה בעלת מספר צבעים	תְּחָשִׁים	
9	עצים הגדלים במדבר, הקרשים שנעשו מהם חזקים מאוד.	וְעֵצֵי שִׁטִּים	כה : ו
10	מיני בשמים שערבו אותם בשמן המשחה וקטורת הסמים	בְּשָׂמִים	
11	שמן זית שבו משחו את המשכן וכליו כדי לקדשם	שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה	כה : ז
12	הבערת מיני צמחים על המזבח לקטורת ל-ה'	קִטְרֵת הַסָּמִים	
13	אבנים טובות, שניתן לקבוע אותן בתוך חריצים וגומות	אַבְנֵי מְלֵאִים	

14	צורה	תְּבִנִית	כה : ט
15	מידת אורך מהמרפק עד האצבע "אמה"	אַמָּה	כה : י
16	גובהו	קָמָתוֹ	
17	מסגרת יפה מסביב לארון	זֶר	כה : יא
18	זוויותיו	פְּעֻמָּתָיו	כה : יב
	צלע (=צד) שלו	צִלְעוֹ	
19	מוטות למשא	בְּדֵי עֵצֵי שֹׁטִים	כה : יג
20	הלוחות שהם עדות על הברית שבין ה' לישראל	הָעֵדוּת	כה : טז
21	מכסה של זהב שהיה על הארון	כַּפֹּרֶת	כה : יז
22	סמלים בדמות ילדים שהיו על הכפורת	כְּרָבִים	כה : יח
23	גוש אחד עם הכפורת ולא מחובר על ידי התכה	מִקְשָׁה	
24	מכסים כמו סכך	סִכְכִּים	כה : כ
25	אקבע לך מועד להפגש עימך שם	וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם	כה : כב
26	טפח, מידת אורך אגרוף קמוץ	טַפַּח	כה : כה
27	קצוות, פאה = קצה	הַפָּאֵת	כה : כו
28	לבתיים (מקומות) בשביל להכניס בהם את הבדים	לְבֵתִים לְבָדִים	כה : כז
29	ישאו בהם	וְנָשָׂא בָם	כה : כח
30	קערות בשביל לחם הפנים	קְעֵרָתָיו	כה : כט
31	כפות בשביל הלבונה	וְכַפְתָּיו	
32	קשוות, כמו עמודים משני צדי השולחן	וְקִשּׁוֹתָיו	
33	מנקיות, מעין קנים המשוכים מעמוד (קשוה) לעמוד ועליהם הניחו את החלות	וּמִנְקֵיָתָיו	כה : כט
34	אשר יכוסה בהן. כלומר, המנקיות יוצרות מעין סככה על החלות שמתחתם	אֲשֶׁר יִסָּךְ בָּהֶן	
35	שתים עשרה חלות	לֶחֶם פָּנִים	כה : ל

36	הירך, הבסיס שלה	יֵרֵכָה	
37	הקנה האמצעי שממנו מתפצלים שלושה קנים לכל צד	וְקִנָּה	
38	קישוטים שונים שנעשו בקנים	גְּבִיעֵיהָ כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ	כה : לא
39	מתוך המנורה, מקשה אחת ולא מחוברות על ידי חיבור	מִמָּנָה יְהִיוּ	
40	בצורת שקדים	מִשְׁקָדִים	כה : לג
41	תחת כל זוג קנים היה עוד כפתור	תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים	כה : לה
42	הקנים של הכפתורים	וְקִנְתָּם	כה : לו
43	יעלה, ידליק	וְהֵעֲלָה	
	כמו קערית, צלוחית קטנה שבה היו השמן והפתילה	נֵר (נִרְתִּיחָה)	כה : לז
44	יטה את הפתילות אל מול הנר האמצעי	וְהָאִיר עַל עֵבֶר פְּנִיָּה	
45	מלקחיים שלה, כמו מספריים שהיו מטיבים בהם את הפתילות	וּמִלְקָחֶיהָ	כה : לח
46	כפות קטנות לחתות, לנקות בהן את האפר שמצטבר מהבערה	וּמַחְתֵּתֶיהָ	
47	את המנורה והכלים יעשו מכבר זהב	כָּבֵד זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אוֹתָהּ	כה : לט
	שאני מראה לך	מִרְאָה	כה : מ

פרק כו

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'י
48	חוטי פשתן שזורים	שֵׁשׁ מְשֻׁזָר	כו : א
49	אומן במלאכת האריגה, ציורי הכרובים יהיו שזורים ביריעות	מַעֲשֵׂה חֶשֶׁב	
50	מחוברות	חִבְרָת	כו : ג
51	עניבות	לְלֹאֵת	כו : ד
52	מכוונות זו כנגד זו	מִקְבִּילָת	כו : ה
53	ווים שחיברו את הלולאות זו לזו	קָרְסִים	כו : ו
54	תכפול, תקפל	וּכְפֻלָּת	כו : ט
55	הקצה התלוי	סָרַח	כו : יב
	תהיה ארוכה יותר	תִּסְרַח	
56	המיותר שביריעות האוהל	בְּעֵדֶף בְּאַרְךָ יְרִיעֵת הָאוֹהֶל	כו : יג
	מתפשט ועוב על צדי המשכן	סָרוּחַ	
57	יריעות אלים מאדמים ועורות תחשים שכיסו את יריעות העזים	מִכְסָה	כו : יד
58	עצי שיטים זקופים ולא שוכבים לרוחב	עֵצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים	כו : טו
59	2 בליטות תחת כל קרש כדי לשים בהם אדנים לחיזוק	יָדוֹת	כו : יז
60	מקבילות זו אל זו כמו שלבים של סולם	מְשֻׁלְבָת	
61	צד דרום	לְפָאת נֶגְבָה תִּימְנָה	כו : יח
62	בסיסים חלולים שהבליטות של הקרשים נכנסו בהם	אֲדָנֵי כֶסֶף	כו : יט
63	לקצה האחורי שהוא צד מערב (ים)	וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָה	כו : כב
64	לפינות	לְמִקְצֵעַת	כו : כג
65	הקרשים יהיו מחוברים יחד בפינה שימלאו את החלל שבזוית	וְיִהְיוּ תְּאֻמָּם מְלֻמְטָה	כו : כד
66	מחוברים	תְּמִים	
67	כך יעשו לשתי הפינות	לְשְׁנֵי הַמִּקְצֵעַת יִהְיוּ	

68	מוטות לרוחב הקרש ולאורך הקיר, לחבר את הקרשים יחד. שני בריחים לאורך כל קיר, למעלה ושניים למטה. כל אחד מארבעת הבריחים עובר בתוך טבעות והחמישי עובר בתוך הקרשים ולא בטבעות.	בְּרִיחִים	כו : כו
69	לצלע (הקיר) הנמצאת בסוף המשכן	לִירְכָתִים	כו : כז
70	עובר ומחבר	מְבָרַח	כו : כח
71	מחיצה שהבדילה בין הקדש לבין קדש הקדשים	פְּרֻכָּת	כו : לא
72	(יתלה את הפרוכת) במקום שחמש יריעות המשכן מחוברות בקרסים עם חמש היריעות האחרות	תַּחַת הַקְּרָסִים	כו : לג
73	מבפנים	מִבֵּית	
74	מפתח המשכן עד הפרוכת	הַקֶּדֶשׁ	
75	מן הפרוכת עד הכתל המערבי (מקום הארון)	קֶדֶשׁ הַקְּדָשִׁים	
76	מול	נֹכַח	כו : לה

פרק כז

מס'י	הביאור	המלה	פרק : פס'י
77	מרובע, שהצלעות שלו שוות וזוויותיו ישרות	רְבֹעַ	כז : א
78	בליטות בצורת קרניים	קְרָנָיו	כז : ב
79	מגוף המזבח ולא ע"י חיבור	מִמְנוֹ תֵּהֵיִן קְרָנָיו	
80	קערות לאיסוף הדשן	סִירְתָיו	כז : ג
81	יעים שלו. יעה – מגרפה, כמו כף, לגרוף הדשן מעל גבי המזבח	וְיַעֲיוּ	
82	אגנים לאסוף בהם את הדם לזריקה	וּמִזְרְקָתָיו	
83	כלים לחתות בהם גחלים	וּמַחְתָּתָיו	
84	כמו כברה, רשת	מְכַבֵּר	כז : ד

85	מסגרת המקיפה את המזבח באמצע גבהו	פָּרַכְבַּ	כז : ה
86	כאשר ישאו אותו	בְּשָׂאת אֹתוֹ	כז : ז
87	בעל לוחות נבובים, חלולים. כלומר, מוקף בארבע לוחות עץ.	נְבוּב לַחַת	כז : ח
88	יריעות קלועות	קָלְעִים	כז : ט
89	צד, קצה	פֶּאֶה	
90	ווים לתלות בהם את הקלעים	וּוֵי הָעַמֻּדִים	כז : י
91	כמו טבעות. חשוק – טבעת	חֲשָׁקֵיהֶם	
92	צד	פְּתָף	כז : יד
93	מוקפים חישוקי כסף	מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף	כז : יז
	יתד – מוט קצר וכבד לחזוק הקלעים שלא יזוזו	יְתֵדָתִי	כז : יט
94	לפני פתח המשכן היתה רחבה שמידותיה היו חמישים על חמישים	חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים	כז : יח
95	כל כלי המשכן שהשתמשו בהם והיתדות היו מנחושת	לְכָל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן	כז : יט

פרשת תצוה

פרק כז

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
1	נקי, ללא פסולת	זָךְ	כז : כ
2	שכתשו אותו במכתש ולא בריחיים	כָּתִית	
3	כל לילה ולילה	תָּמִיד	כח : א
4	לעשותו כהן	לְכַהֵנוּ	
5	כמו תיק מרובע על לב הכהן מונח על חזהו	חֶשֶׁן	כח : ד
6	כמו סינר המכסה את הגוף מלפניו ומאחוריו למטה מהמתנים	וְאַפֹּד	
7	רקמה בצורת משבצות	תְּשִׁיץ	
8	כיסוי לראש	מִצְנֶפֶת	
9	חגורה	וְאַבְנֵט	
10	הכתפות צמודות ע"י תפירה	חֲבֵרֶת	כח : ז
11	חגורת האפוד	וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ	כח : ח
12	ארוג ממנו ולא תפור אליו	מִמֶּנּוּ יִהְיֶה	
13	תחרוט עליהם	וּפְתַחַתָּ עֲלֵיהֶם	כח : ט
14	אומן במלאכת החריטה	חָרֵשׁ אֶבֶן	כח : יא
15	כמו החריטה שבחותם	פְּתוּחֵי חֲתָם	
16	מוקפות, מסובבות משבצות זהב	מִסְבָּת	
17	קלועות, ולא בצורת טבעות, טבעות	מִגְבֵּלֹת	כח : יג
18	קלועות כמו חבלים	עֲבֹת	כח : יד
19	החושן נקרא כך כיון ששימש למשפט ע"י האורים והתומים שבו	חֶשֶׁן מִשְׁפָּט	כח : טו

20	כמו כיס (אריג מקופל לשניים)	כָּפוּל	כח : טז
	מדת אורך מהאגודל עד הזרת כשהיא פסוקה לגמרי	זֶרֶת	
21	גומות לשים בהם אבנים	מִלֵּאת אֲבָן	כח : יז
22	אבנים יקרות	אֲדָם פֶּטְדָה וּבִרְקָת...	
23	קלועות	גְּבֻלָת	כח : כב
24	על כתפות האפוד הפונות כלפי חוץ	אֵל מוֹל פָּנָיו	כח : כה
25	פנימה	בֵּיתָה	כח : כו
26	סמוך למקום שהכתפות מחוברות אל החושן	לְעֻמַּת מַחְבְּרָתוֹ	כח : כז
27	יחברו	וַיִּרְכְּסוּ	כח : כח
28	לא יזוז, לא יפול	וְלֹא יִזַּח	
29	בהם גילה ה' את סודו והשיב לישראל לשאלותיהם	אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתְּמִים	כח : ל
30	המעיל שהאפוד עליו	מְעִיל הָאֶפֶד	כח : לא
31	כולו תכלת	כָּלִיל תְּכֵלֶת	
32	פי המעיל, הצואר	פִּי רֵאשׁוֹ	כח : לב
33	על קצהו התחתון	עַל שׁוּלְיוֹ	כח : לג
34	פקעות בצורת רימונים מתכלת	רִמְנֵי תְּכֵלֶת	
35	בשעת השרות בכהונה	לְשֵׁרֶת	כח : לה
36	ע"י צלצול הפעמונים	וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ	
37	כמו עטרה, קישוט לראש	צִיץ	כח : לו
38	מצד המצח	אֵל מוֹל פָּנָי הַמְצַנֶּפֶת	כח : לז
39	יכפר	וְנִשָּׂא	כח : לח
40	תארוג את הכותונת מעשה משבצות	וְשִׁבְצַת הַכְּתוֹנֶת שֵׁשׁ	כח : לט
41	כובעים גבוהים	וּמַגְבְּעוֹת	כח : מ
42	תתן להם כוח ורשות	וּמִלֵּאת אֶת יָדָם	כח : מא
43	עד הברכיים	וְעַד יְרֵכַיִם	כח : מב

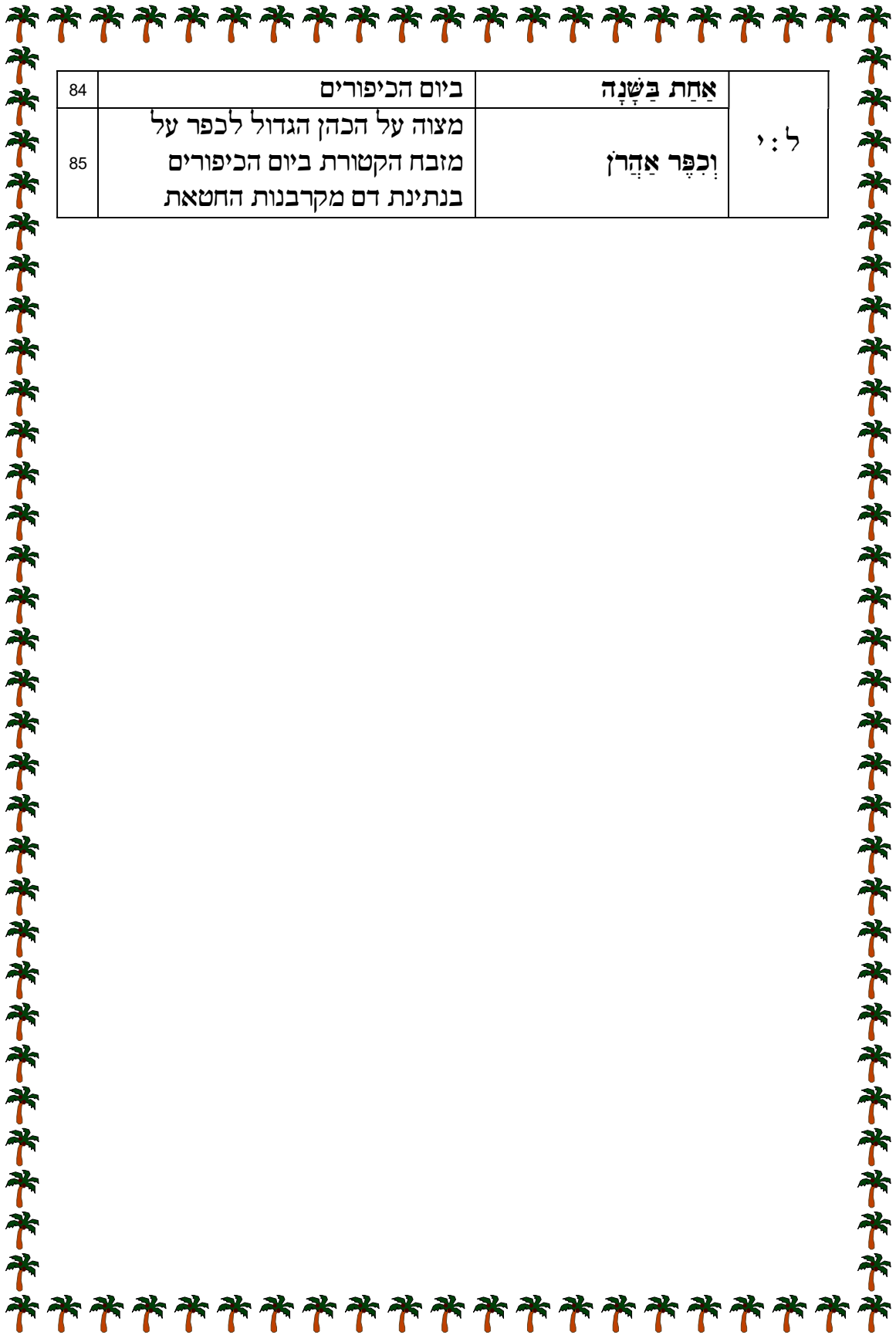
פרק כט

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
44	בלי מום	תְּמִימִם	כט : א
45	ככרות לחם מבצק שלא החמיץ	וְלֶחֶם מִצֹּת	כט : ב
46	מעורבות	בְּלוּלָת	
47	עוגות דקות	וְדַקִּיקֵי מִצֹּת	
48	מקמח משובח של חיטים	סֵלֶת חִטִּים	כט : ו
	הציץ	נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ	
49	תקשור	וְחִבְשֵׁת	כט : ט
50	סמיכת הידיים על הפר מקדישה אותו לקרבן	וְסִמֵּךְ	כט : י
51	תזה, תזרוק	וְהִזִּיתָ	כט : יא
52	בליטה סביב המזבח ובה חור לשפיכת הדם שנתר	אֵל יִסוּד הַמִּזְבֵּחַ	כט : יב
53	אברי הגוף הפנימיים	אֶת הַקֶּרֶב	כט : יג
54	שומן המכסה את מעי הפר	הַחֵלֶב	
55	ההפרשה, הצואה	פְּרָשׁוֹ	כט : יד
56	החלק הקשה באוזן	תְּנוּךְ	כט : כ
57	אגודל	בוֹהֵן	
58	קרבן הנשרף באש	אִשָּׁה	כט : כה
59	עם האיל הראשון שהוא לעולה	עַל הָעוֹלָה	
60	לנחת רוח לה'	לְרִיחַ נִיחֹחַ	
61	האיל שמילאו בו את ידי הכהנים לעבודת הקודש	מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים	כט : כו
62	הרמה והנפה לכל הצדדים	תְּנוּפָה	
63	החזה והשוק הם לאהרון ובניו לאכול	כִּי תֵרוּמָה הוּא	כט : כח
64	שימשחו אותו בבגדים אלה להיות כהן גדול	לְמִשְׁחָה בָהֶם	כט : כט

65	הכהנים שנתכפרו בהם יאכלו את הלחם והבשר	אֲשֶׁר כָּפַר בָּהֶם	כט : לג
66	לכל אחד משבעת ימי המילואים	לַיּוֹם	כט : לו
67	בשביל הכיפורים	עַל הַכִּפּוּרִים	
68	קדוש מאד	קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים	כט : לז
69	ויעלה קרבן	יִקְדָּשׁ	
70	עשירית האיפה, 2.5 ק"ג בערך	וְעֶשְׂרֹן	כט : מ
71	6 ליטר בערך	הַהֵינֶן	
72	יציקה על המזבח-קרבן של יין	וְנֹסֶדֶק	
73	המשכן יתקדש ע"י שהשכינה תשרה בו.	אֲוֹעַד לְכֶם שְׁמָה	כט : מב
74	על מנת שאשכון בתוכם	לְשֹׁכְנֵי בְּתוֹכְכֶם	כט : מו

פרק ל

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
75	שנועד להקטיר עליו קטורת	מִקְטֹרֶת קְטֹרֶת	ל : א
76	הקרנות תהיינה מגוף המזבח ולא מחוברות	מִמְנוֹ קִרְנֹתָיו	ל : ב
77	הטבעות יהיו מקום (בית) לבדים	לְבָתִּים לְבָדִים	ל : ד
78	בהם	בְּהֶמָה	
79	מול הארון שהכפורת עליו	לְפָנֵי הַכַּפֹּרֶת	ל : ו
80	אבקה של בשמים שהבעיר אותה הכהן על המזבח	קְטֹרֶת סַמִּים	ל : ז
81	כשהיה מנקה את הגביעים ומיטיב את הפתילות	בְּהִטְבוֹ אֶת הַנֵּרֹת	
82	כשהיה מדליק	וּבִהְעֵלֶת	ל : ח
83	קטורת שלא כדבר ה'	קְטֹרֶת זָרָה	ל : ט

84	ביום הכיפורים	אחת בשנה	
85	מצוה על הכהן הגדול לכפר על מזבח הקטורת ביום הכיפורים בנתינת דם מקרבנות החטאת	וכפר אהרן	ל: י

פרשת כי-תשא

פרק ל

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
1	תספור	תשא את ראש	ל : יב
2	פדיון במקום נפש האדם	כפר נפשו	
3	בשעה שישפרו אותם	בפקד אותם	
4	מגפת מוות	נגף	
5	כן, בסיס שלו	כנו	ל : יח
6	שרף מסויים הנוטף מקליפתם של עצים או שיחים והוא נקרש לגבישים קטנים בצורת פנינים	מר דרור	ל : כג
7	הקנים הדקים הבאים מאיי הודו	וקנה בשם	
8	ממיני הקנמון	קדה	ל : כד
9	שמן שנתערבבו בו בשמים	רקח	ל : כה
10	אסור למשוח את השמן על גוף האדם	לא ייסך	ל : לב
11	במתכונת שלו, כמות שלו	ובמתנתו	
12	דקה	הדק	ל : לו

פרק לא

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
13	שים לב, ביטוי הנאמר לפני ענין חשוב במיוחד	רָאָה	לא : ב
14	מלאתי, נתתי לו כשרונות נפלאים, אלוהיים.	וְאַמְלֵא אֶתְּוּ רֹחַ אֱלֹהִים	לא : ג
15	לימוד טוב של ידיעות	בְּחִכְמָה	
16	הבנת דברים חדשים מתוך הדברים שנלמדו קודם ועל סמך אותם דברים	וּבִתְבוּנָה	
17	הכשרון לעשות טוב על פי החכמה והתבונה	וּבִדְעַת	לא : ד
18	להכין תכניות עבודה	לְחֹשֵׁב מַחְשָׁבֹת	
19	אמנות הקצעת (חיתוך) האבן והכנתה למילוי בחושן (אבני המילואים)	וּבְחִרְשֵׁת אֶבֶן לְמִלְאֵת	לא : ה
20	אמנות מלאכת העץ	וּבְחִרְשֵׁת עֵץ	
21	מי שיש בלבו רגש לעבודה וגם זכה לחכמה	חָכֵם לֵב	לא : ו
22	לשם, בשביל עבודת הקודש	לְקֹדֶשׁ	לא : יא
23	תשמרו מלעשות בהם מלאכה	אֶת שַׁבְּתֵי תִּשְׁמְרוּ	לא : יג
24	השבת היא סימן לקרבה המיוחדת שבין ה' לישראל	אֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם	
25	שמירת השבת תלמד על כך שה' מקדש, מבדיל את ישראל מהאומות	לְדַעַת כִּי אֲנִי ה' מְקַדְּשֶׁכֶם	
26	יהא ענוש כרת, מיתה בידי שמים, החיים של האדם יתקצרו.	וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא	לא : יד
27	מתוך העם שלה	מִקְרֵב עַמִּיהָ	
28	השבת היא סימן לברית התמידית שבין הקב"ה לישראל	לְדַרְתֶּם בְּרִית עוֹלָם	לא : טז
29	כשגמר, כשסיים	כְּבָלְתוּ	לא : יח

פרק לב

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
30	מתעכב, אחר	בִּשֵׁשׁ	לב : א
31	הורידו את הנזמים	פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזָּהָב	לב : ב
	הסירו מעל עצמם	וַיִּתְּפְּרְקוּ	לב : ג
32	עשה צורה	וַיַּצֵּר אֹתוֹ	לב : ד
33	כלי שעושים בו חריצים	חַרֵּט	
34	צורת עגל העשוי ממתכת יצוקה (שהתיכו אותה)	עֵגֶל מִסֶּכָּה	לב : ו
35	קמו לרקוד ולשמוח מסביב לעגל	וַיִּקְמוּ לְצַחֵק	
36	קלקל התנהגותו, דרכו	כִּי שָׁחַת עֲמֻדָּה	לב : ז
37	עם שקשה להנהיג אותו, אינו מקבל מרות, כמו בהמה שהעורף שלה קשה ואינה מקבלת עול ששמים עליה	עִם קִשָּׁה עֲרָף	לב : ט
38	אכלה, אשמיד אותם	וַאֲכָלִם	לב : י
39	משה חילה, התפלל	וַיַּחַל מֹשֶׁה	לב : יא
40	במחשבה רעה הוציא אותם ממצרים	בְּרָעָה הוֹצִיאֵם	לב : יב
41	התחרט, שנה את דעתך	וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה	
42	ינחלו, יירשו את הארץ לעולם	וַיִּנְחְלוּ	לב : יג
43	התחרט, חזר בו ("דברה תורה בלשון בני אדם")	וַיִּנָּחֵם	לב : יד
44	פנה, החל לרדת	וַיִּפֹּן	לב : טו
45	צדדיהם. עבר-צד	עֲבָרֵיהֶם	
46	הכתב	הַמִּכְתָּב	לב : טז
47	במצב שהוא מריע, משמיע קולות חזקים	בְּרָעָה	לב : יז
48	קול הלוחמים הנוצחים	קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה	לב : יח
49	קול החלשים, המפסידים	קוֹל עֲנוֹת חַלּוּשָׁה	
50	קול שירה ומחולות, קולות של אנשים העונים אלה לאלה בשירה	קוֹל עֲנוֹת	

51	ריקודים	מחלת	לב : יט
52	זרה, פיזר את האבקה שהתקבלה (מטחינת העגל)	ויזר	לב : ב
53	השקה	וישק	לב : כ
54	עברה גדולה שיש בה גם עונש	חטאה גדלה	לב : כא
55	העם במצב רע	כי ברע הוא	לב : כב

56	לא מסודר, נכנע לתאוותיו, חסר סדר חינוכי של מנהיג	כי פרע הוא	לב : כה
57	גרם לו אהרן להיות פרוע, לא מסודר	כי פרעה אהרן	
58	המצב הזה (שרקדו ושמחו מסביב לעגל) גרם להם לעג וזלזול של הגויים הקמים עליהם	לשמצה בקמיהם	לב : כו
59	כל מי שמרגיש נאמן לה' שיבא אלי (אל משה)	מי לה' אלי	
60	קחו לכם חרב והכינו אותה על הירך שלכם	שימו איש חרבו על ירכו	לב : כז
61	היום אתם מתקדשים בעבודתכם (בתור לויים)	מלאו ידכם היום לה'	לב : כט
62	וגם תחול עליכם ברכה מאת ה'	ולתת עליכם היום ברכה	
63	משה מבקש מה' שישא, יסלח לחטאת שלהם	ועתה אם תשא חטאתם	לב : לב
64	אם לא יסלח, מותר משה על כל עתידו ומבקש מה' שימחה אותו מספר החיים שלו	ואם אין מחני נא וכו'	
65	הנהג את העם	לך נחה את העם	לב : לד
66	ביום שאפקוד, אעניש את העם	וביום פקדי	
67	אוסף להענישם גם על חטא העגל	ופקדתי עליהם חטאתם	לב : לה
68	נגף, היכה, המית במגפה	ויגף ה'	

פרק לג

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
69	לא אתה לך בתוך המחנה (אלא משה בסיוע המלאך)	כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ	לג : ג
70	שמה אכלה אותך (חלילה) בדרך	פֶּן אֶכְלֶךָ בְּדֶרֶךְ	
71	התאבלו, הצטערו מאד	וַיִּתְאַבְּלוּ	
72	לא שמו כל אחד את תכשיטו עליו (לאות אבל)	וְלֹא שָׂתוּ	לג : ד
73	עדי שלו. עדי - תכשיט וכליתך = אכלה, חלילה, אותך	עֲדִיו	
74	הורידו מעליהם	וַיִּתְנַצְּלוּ	לג : ו
75	לא יזוז	לֹא יִמִּישׁ	לג : יא
76	אני מזכיר אותך בשמך במשמעות של חיבה	יִדְעֶתִיךָ בְּשֵׁם	לג : יב
77	הסבר לי את הדרכים שאתה מנהיג בהם את העולם	הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת דְּרָכֶיךָ	לג : יג
78	ה' השיב למשה שהוא עצמו, ה', ילך אתם ולא המלאך ובכך תתבטל הגזרה הקודמת "ושלחתי לפניך מלאך... כי לא אעלה בקרבך"	וַיֹּאמֶר: פָּנֵי יֵלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לְךָ	לג : יד
79	אניח לך, אתן לך מנוחה ומרגוע מחרון אפני. (ובטלו האיומים - "פן אכלך בדרך")	וְהִנַּחְתִּי לְךָ	
80	אני, משה, מבקש שנהיה שונים, מופלים לטובה מכל עמי העולם בזה שאתה תלך בקרבנו	וְנִפְלִינֹנוּ אֲנִי וְעַמִּי וְכוּ	לג : טז
81	- שה' ילך עם ישראל - "אעשה"	גַּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה	לג : יז
82	יותר מאשר "הודיעני" בקש משה גם לראות את כבוד ה'	הֲרֵאֵנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ	לג : יח
83	את מדותיו הטובות	כָּל טוֹבֵי	לג : יט
84	חלל שבתוך הצור, הסלע	בְּנִקְרַת הַצּוּר	לג : כב

85	אשים לפניך מסך, אסוכך, אכסה ואסתיר	וְשַׁכְתִּי כַּפִּי
----	------------------------------------	---------------------

פרק לד

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
86	תהיה מוכן	הִיָּה נָכוֹן	לד : ב
87	ייראה	יֵרָא	לד : ג
88	נוהג עם בריותיו ברחמים	אֵל רַחוּם	לד : ו
89	דרכו לשמוע את המתחננים אליו, לחון את בריותיו	חֲנוּן	
90	כובש את כעסו	אָרַךְ אַפָּיִם	
91	מרבה להטיב	וְרַב חֶסֶד	לד : ז
92	שומר	נֹצֵר	
93	לאלפי דורות	לְאַלְפִים	
94	דרכו לסלוח לעבירות	נִשְׂא עוֹן	לד : ז
95	פשע חמור מאוד	חֲטָאָה	
96	לא ימחק כליל את העוון	וְנִקָּה לֹא יִנָּקֶה	
97	נכדים	שְׁלֹשִׁים	לד : ח
98	דור רביעי, נינים	רְבַעִים	
99	כפף קדקדו כלפי מטה והשתחוה	וַיִּקְד	לד : יב
	למכשול, לתקלה	לְמוֹקֵשׁ	לד : יג
	תהרסו ותנפצו	תִּתְצוּן	
	עצי אשרה, עבודה זרה	אֲשֵׁרִיו	לד : יז
	מתכת	מִסְכָּה	לד : יט
	בכור	פֶּטֶר רָחֵם	לד : כב
	סיום היקף עונות השנה	תְּקוּפַת הַשָּׁנָה	לד : כד
	אשמיד, אכניע	אוֹרִישׁ	לד : כט
	עור פניו התכסה באור מיוחד	קָרַן	לד : לג
	צעוף	מִסּוּהָ	

פרשת ויקהל

פרק לז

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
1	מנוחה מכל מלאכה	שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן	לה : ב
2	לא תבעירו	לֹא תִבְעִירוּ	לה : ג
3	כל מי שלבו מעורר אותו לתת	כָּל נָדִיב לְבוֹ	לה : ה
4	היריעות התחתונות	אֶת הַמִּשְׁכָּן	לה : יא
5	יריעות העזים שעל יריעות המשכן	אֶת אֹהֶלוֹ	
6	היריעות העליונות שמעל יריעות העזים	וְאֶת מִכְסֵהוּ	
7	החבלים שבהם קשרו וחזקו את היריעות	מִיתְּרֵיהֶם	לה : יח
8	בדים שבהם כיסו את כלי המשכן במסעות	בְּגָדֵי הַשָּׂרָד	לה : יט
9	תכשיט לאף	חָח	לה : כב
10	תכשיט לאוזן ולאף, כעין עגיל	נָזָם	
11	תכשיט לצואר, כעין שרשרת	כּוּמָז	
12	את הכל הביאו בצורה של חוטים	וַיְבִיאוּ מִטּוֹה	לה : כה
13	ראשי השבטים	וְהַנְּשָׂאִים	לה : כז
14	מה שאדם לומד מאחרים	בְּחֻמָּה	לה : לא
15	מה שאדם מבין מעצמו מתוך דברים שלמד	בְּתַבּוּנָה	
16	רוח הקודש	וּבְדַעַת	
17	לעשות כל מיני מלאכת מחשבת באומנות	וְלַחֲשֹׁב מַחֲשַׁבַת	לה : לב
18	ניתנה לו חכמה גם ללמד אחרים	וְלַהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ	לה : לד

פרק לו

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
19	בהם (צורה מארכת של "בהם")	בְּהֶמָּה	לו : א
20	לגשת	לְקָרְבָה	לו : ב
21	העם מביאים חמרים יותר ממה שצריך לעשיית כל המלאכה	מְרַבִּים הָעַם לְהֵבִיא	לו : ה
22	הכריזו במחנה	וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה	לו : ו
23	נכלא העם, הפסיק מלהביא	וַיִּכְלֹא הָעַם מֵהֵבִיא	
24	די להם, מספיקה	דִּים	לו : ז
25	וגם להותיר, נשארו עוד חומרים, לאחר סיום המלאכה, שלא השתמשו בהם	וְהוֹתִיר	

הערה :

מפרק ל"ו: ח' ועד סוף פרשת "ויקהל" ישנה חזרה כמעט מלה במלה על המושגים והמלים המיוחדות הכתובים בפרשת "תרומה" ואין צורך לחזור ולבארם. וכן בפרשת "פקודי" ישנה חזרה על כלי המשכן ועל בגדי הכהונה.

פרשת פקודי

פרק לז

מס'	הביאור	המלה	פרק : פסי'
1	הסכומים של החומרים שנבנה מהם המשכן	פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן	לח: כא
2	נספר, נמנה	פָּקַד	
3	שנעשתה ממנו התוצרת, כלי המשכן	הַעֲשׂוּי לַמִּלְאכָה	לח: כד
4	הזהב שהניפו, תרמו	זָהָב הַתְּנוּפָה	
5	מידת משקל השווה לשלושת אלפים שקל	כֶּכֶר	
6	מידת משקל השווה למחצית השקל	בְּקָע	לח: כו
7	ראש, כלומר אדם	גְּלִגְלֹת	
8	עשה סוג של טבעות מסביב לעמודים	וַחֲשַׁק אֹתָם	לח: כח

פרק לט

מס'	הביאור	המלה	פרק : פסי'
9	יריעות ששימשו לכסות בהם את כלי המשכן במסעות	בְּגְדֵי שָׂרָד	לט: א
10	ריקעו, שיטחו את הזהב ועשו אותם פחים	וַיִּרְקְעוּ	לט: ג
11	לוחות זהב שטוחים	פְּחֵי הַזָּהָב	
12	קצצו את פחי הזהב ועשו אותם חוטים או חבלים דקים	וַקְצִץ פְּתִילִם	
13	כדי לקלוע, לשזור (את חוטי הזהב) בתוך חוטי התכלת וכו'	לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וכו'	

	יזז	יזח	לט : כא
14	ואת כיסויי הראש הנקראים מגבעות פאר = כיסוי ראש (מגבעות אלו נאמר עליהם בסדר תצוה – "לכבוד ולתפארת" כלומר "פארי המגבעות" הם מגבעות המוסיפים להם פאר)	וְאֵת פְּאֵרֵי הַמִּגְבָּעוֹת	לט: כח
15	כלתה,נסתיימה, פועל מקוצר של "ותכלה"	וְתִכַּל	לט : לב
16	העבודה הגמורה	הַמְּלָאכָה	לט : מג

פרק בו

מס'	הביאור	המלה	פרק : פס'
17	תפרוש את...	וְסִכַּת	מ : ג
18	תערוך את לחם הפנים שיש לערוך	וְעָרַכְתָּ אֶת עֲרֹכּוֹ	מ : ד
19	המשיחה שתימשחו אותם	מְשַׁחְתֶּם	מ : טו
20	כסה (משורש ס.ו.כ)	וַיִּסֹּךְ	מ : כא
21	סידור לחם (הפנים)	עֲרֹךְ לֶחֶם	מ : כג
22	כשיקרבו, יגשו להקריב קרבן	וּבְקִרְבָּתָם	מ : לב
23	ביום	יוֹמָם	מ : לח
24	ואש נמצאת בלילה בענן	וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ	